

NHÌN XEM ĐÁNG KHÔNG THẤY ĐƯỢC

Dường như thật tốt khi được trở lại trong nhà của Chúa, tối nay, sau một đêm tuyệt vời như tối hôm qua. Và chúng ta đã có một thời giờ vinh hiển, hai hay ba đêm vừa rồi ở đây trong tòa nhà này, và chúng ta cảm ơn Cha Thiên thượng của chúng ta vì điều đó. Các linh hồn đã được sinh ra trong Vương quốc của Đức Chúa Trời. Và những báo cáo tốt như vậy từ những buổi nhóm chữa lành!

2 Và chúng ta vừa có tin cách đây một lát, rằng cô gái đến từ nơi nào đó trên đây, trong thành phố nào đó, mà bị bệnh bạch cầu, khi...cô ấy được bác sĩ tuyên bố khỏe mạnh, ngày hôm nay, rằng đứa—đứa bé khỏe mạnh. Ủ-m. Và họ...Cô là một nhà truyền giáo. Anh em còn nhớ trường hợp này. Và—và Sa-tan đang cố gắng để—để cướp nó đi như vậy. Và nó được bác sĩ tuyên bố rõ ràng và khỏe mạnh.

3 Và mục sư mù đã ở đây nhận được thị lực của mình, và những người khác! Và đó thật là những điều tuyệt vời Chúa đang làm.

4 Bây giờ, tối hôm qua tôi đã đưa một nhóm người vào phòng cầu nguyện ở đây, chỉ để xem liệu chức vụ mới mà đã được hứa sẽ tồn tại trong đền tạm ở đây không, trước khi chúng tôi đến trại.Ồ, bây giờ, theo như tôi biết, không có gì hơn là chỉ...Ngay khi tôi đi vào đó, Thánh Linh của Chúa đã đến, và Ngài chỉ bắt đầu phân biệt các linh, và nói với dân sự về những bệnh của họ và vân vân.

5 Nhưng, tôi tự hỏi. Tôi đã hỏi những người đó, nếu có cách nào có thể cho họ ở lại. Tôi chỉ muốn hỏi họ đã có sự thay đổi nào trong họ không. Nếu họ cảm thấy rằng họ đã được chữa lành, hoặc bất kỳ sự thay đổi có thể nhìn thấy được trong bất kỳ cách nào; Tôi đã yêu cầu họ, tối nay, nếu tôi gọi họ, nếu họ có thể vào tòa nhà, tôi muốn họ giơ tay lên. Bây giờ, nếu họ ở đây, và không phải về nhà, họ đều là những người ngoại tỉnh. Và nếu họ không

phải về nhà, và đã vào bên trong tòa nhà, và các bạn cảm thấy rằng đã có một sự thay đổi lớn, các bạn hãy giơ tay lên. Những người, mà, nếu có người nào ở đây đã ở trong tòa nhà tối hôm qua, đã được cầu nguyện cho trở lại đây. Vì tôi không thấy bàn tay nào, tôi không biết mọi người có thể ở lại hay không.

⁶ Ở đó, một, một người phía sau đây. Được rồi. Một người ở đó.Ồ, điều đó rất tốt. Anh cảm thấy rằng đã có một sự thay đổi, đúng thế không, thưa anh, anh là người đã giơ tay? [Một anh em nói, “Vâng. Tôi đã đứng, cả ngày.”—Bt.]Ồ, điều đó tốt. [“Tôi cúi xuống. Tôi đã không phải dùng thuốc men cho điều đó, cả ngày, hay, ờ, tối hôm qua.”] Chúng ta...Điều đó rất tốt, và chúng ta cảm ơn. Không có gì có thể nhìn thấy được mà chúng ta có thể thấy, anh em thấy đấy. Bởi vì...

⁷ Và có một—một phụ nữ trong phòng, người bị bệnh tâm thần. Và Đức Thánh Linh bắt đầu phán với bà, và nói với bà những điều đã xảy ra...đã xảy ra trong đời sống bà, nơi mà bà nghĩ rằng điều gì đó đã xảy ra với bà, mà đã không có. Và tôi đoán, nếu người anh em của chúng ta, là người có mặt, biết điều đó. Và rồi Nó bắt đầu nói với bà về một người có bộ râu dài, và mái tóc dài, đã cầu nguyện cho bà. Bà đã làm...tránh xa bà ấy, bà nói, “Không.” Và rồi cho thấy tính chính xác và sự trọn vẹn của Đức Thánh Linh, Nó quay trở lại lần nữa, và đưa người đó lên, và nói cho họ biết đó là ai, và nó đã xảy ra ở đâu. Rồi bà ấy nói, “Bây giờ tôi nhớ rồi.” Điều đó đã xảy ra cách đây nhiều năm. Thật là sự trọn vẹn của Đức Thánh Linh!Ồ, Ngài rất thật!

⁸ Bây giờ, chúng ta đông đúc, và chỉ buổi nhóm nhỏ này ở đây, ngay trước khi tôi rời đi lần nữa. Và tôi rất vui mừng tối nay, được gặp, ngay khi tôi đến, một người bạn cũ, Anh Rogers, từ dưới Milltown, Indiana. Và những người bạn mà tôi đã không gặp trong nhiều năm. Anh Creech lần nữa, anh ấy đã ở đây tối hôm qua.

⁹ Và ngày hôm nay, trong những cuộc phỏng vấn, Đức Thánh Linh thật tuyệt vời, ngày hôm nay. Và dường như có lẽ nó sẽ tiếp tục trong một thời gian ngắn, cho đến khi cái lều đó đến, dưới cùng một chức vụ mà tôi đã có. Bởi vì, trong những cuộc phỏng vấn ngày hôm nay, có bốn khả năng nổi bật đã xảy ra, trong

những cuộc phỏng vấn. Vì vậy, dường như, có lẽ, tôi sẽ tiếp tục cho đến khi cái lều đó bắt đầu, hay bất cứ nơi nào Ngài đã chọn để bắt đầu tuyên bố Danh Ngài trong một cách mới mẻ. Nhưng khi Nó xảy ra, nó sẽ hoàn hảo như những người khác. Nó sẽ chỉ là... Và tôi đang tin cậy Đức Chúa Trời rằng nó sẽ vĩ đại hơn những người khác. Không phải vì—vì chức vụ của chúng ta, nhưng vì những người đau ốm và có nhu cầu. Có một nhu cầu như vậy trong đất nước ngày nay!

10 Bây giờ chúng ta sẽ đến ngay với Lời, và để những người đang đứng sẽ không phải đứng quá lâu. Bây giờ, trước tiên, trước khi chúng ta đọc Lời Ngài, chúng ta hãy đích thân nói với Ngài, khi chúng ta cúi đầu.

11 Lạy Chúa kính yêu, chúng con đến trong sự Hiện diện thánh khiết của Ngài giờ này, với tấm lòng khiêm nhu và cúi đầu. Và chúng con đang cầu xin Ngài tha thứ cho chúng con về bất cứ điều gì mà chúng con có thể đã làm, hoặc—hoặc suy nghĩ, hoặc đã nói, trong suốt ngày này, mà đã trái với Ý Ngài. Chúng con cầu xin Ngài sẽ khoan dung tha thứ cho mỗi người trong chúng con.

12 Và chúng con nhóm nhau lại tối nay không vì mục đích nào khác ngoài việc thờ phượng Ngài, và bày tỏ tình cảm của chúng con và sự tôn thờ của lòng chúng con với Ngài. Và chúng con tin chắc, Chúa ôi, rằng hội chúng nhỏ bé này chen chúc trong những bức tường nhỏ này tối nay, đã không đến đây để được nhìn thấy. Họ không đến đây không vì mục đích nào khác ngoài việc bày tỏ tình yêu của họ với Ngài. Họ sẽ không đứng bên ngoài xung quanh các cửa sổ, và xung quanh các bức tường, và chân tay họ bị đau nhức, chỉ để được nhìn thấy. Họ ở đây bởi vì họ tin, rằng, “Ngài là, và là đấng ban thưởng cho những ai siêng năng tìm kiếm Ngài.”

13 Chúng con cầu xin tha thứ cho tất cả tội lỗi của dân sự. Và một Quyền năng chữa lành được mang đến trên người đau và người có nhu cầu. Và chúng con cầu xin Ngài ban phước cho Lời Ngài, Chúa ôi, khi chúng con đọc Nó. Chúng con không đủ khả năng để thông giải Lời này. Vậy xin Đức Thánh Linh đến, và đi ngay vào trong Lời, và gieo Nó vào sâu trong lòng dân sự. Và xin cho, qua điều này, có một mùa gặt lớn của các linh hồn và một

buổi nhóm chữa lành tuyệt vời. Xin nhậm lời, Chúa ôi, vì chúng con khiêm nhu cầu xin điều này trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

¹⁴ Đối với việc đọc Kinh Thánh, tối nay, tôi muốn đọc từ Sách Các Vua thứ Nhì, bắt đầu ở câu thứ 8. Và đề tài của tôi tối nay là: *Nhìn Xem Đấng Không Thấy Được.*

¹⁵ Đêm đầu tiên, tôi đã giảng về đề tài: *Đem Ngài Ra khỏi Lịch Sử.* Và đêm thứ nhì, tối hôm qua, đã giảng về đề tài: *Không Phải Như Vậy Từ Ban Đầu.*

¹⁶ Và, tối nay, đề tài của tôi là: *Nhìn Xem Đấng Không Thấy Được.* Bây giờ, Các Vua thứ Nhì, chương thứ 6, bắt đầu ở câu thứ 8.

Bấy giờ vua Sy-ri giao chiến với Y-sơ-ra-ên, và họp bàn với các đầy tớ của mình, nói rằng, Chúng ta sẽ đóng trại tại chỗ này chỗ nọ.

Và người của Đức Chúa Trời bèn sai nói với vua Y-sơ-ra-ên, rằng, Hãy thận trọng người chớ đi ngang qua một nơi như vậy; vì quân Sy-ri phục tại đó.

Và vua Y-sơ-ra-ên đã sai người đến nơi mà người của Đức Chúa Trời đã bảo cho ông và cảnh báo ông, và tự cứu mình ở đó, chẳng phải một hay hai lần.

Do đó lòng vua Sy-ri rất bối rối vì sự này; và vua bèn gọi các đầy tớ mình đến, và nói với họ rằng, Các người há không tỏ cho ta biết ai trong chúng ta là người giúp đỡ vua Y-sơ-ra-ên?

Và một trong những tôi tớ của người thưa rằng, Chẳng ai hết, Ôi vua, chúa tôi: nhưng Ê-li-sê, đấng tiên tri ở trong Y-sơ-ra-ên, người tỏ cho vua Y-sơ-ra-ên biết các lời mà vua nói trong phòng ngủ của mình.

Và vua bèn nói, Hãy đi xem người ở đâu, để ta có thể sai bắt người. Và người ta đến thuật với vua, rằng, Kìa, người ở tại Đô-than.

Vì vậy vua sai ngựa, và xe ngựa, và một đạo quân lớn: và họ đến nơi lúc ban đêm, và vây thành.

Và khi tôi tớ của người Đức Chúa Trời đã dậy sớm, và...- đi qua thành cả...những con ngựa và những xe ngựa. Và

đầy tớ người nói với người rằng, Hỡi ôi, thầy ôi! chúng ta sẽ làm sao?

Và người đáp rằng, Chớ sợ: vì có những người ở với chúng ta...nhiều hơn với những người...ở với họ.

Và Ê-li-sê đã cầu nguyện, và thưa rằng, CHÚA ôi, con cầu xin Ngài, xin mở mắt người này...mở mắt người ấy, để người có thể thấy. Và CHÚA đã mở mắt người trai trẻ; và người đã thấy: và, kìa, những ngọn núi đầy những ngựa và xe ngựa lửa...chung quanh Ê-li-sê.

17 Bây giờ cầu xin Chúa gia ơn phước Ngài cho việc đọc Lời Ngài.

18 Thật là một điều kỳ lạ mà con người được tạo ra theo hình ảnh và sự giống như Đức Chúa Trời, và được Ngài kêu gọi bước đi bằng đức tin, tin rằng Đức Chúa Trời là, sẽ chọn bước đi bằng mắt thay vì bằng đức tin; sau khi sắp đặt của người ấy, sự hiện hữu của người ấy, và tất cả những gì ở trong người đều được tạo hình giống như Đức Chúa Trời. Và Đức Chúa Trời là Đức Giê-hô-va vĩ đại đó Đấng đã gọi những điều đó mà không có, dường như chúng đã có. Và con người, được tạo dựng để sống với Đức Chúa Trời theo cách này, tuy nhiên con người đã chọn bước đi bằng thị giác của mình. Người đó muốn là ông chủ của chính mình. Người ấy không muốn ai bảo mình làm gì. Đó chỉ là bản chất của con người. Điều đó được chứng minh là như vậy trong vườn Ê-đen, khi con người đã đánh mất sự thông công của mình với Đức Chúa Trời, bằng cách chọn đi con đường riêng của mình, không để bất cứ ai cai trị trên mình.

19 Nhưng một người được tạo ra giống như một con chiên. Và một con chiên không thể tìm thấy đường trở lại, tôi được kể. Khi nó đi lạc, nó bị lạc hoàn toàn. Và đó là cách với con người. Khi người đó đi lạc, người đó hoàn toàn bất lực. Người đó phải có một người chăn chiên để hướng dẫn người.

20 Và con người, khi người đó chọn, khi thời gian trôi qua, chúng ta thấy con người liên tục trở nên tồi tệ hơn, chọn bước đi bằng thị giác thay vì bằng đức tin, bởi Đấng Không Thấy Được.

Và khi người ấy làm điều đó, nó đã cướp đi con người bên trong, mà là linh hồn. Và đó là phần Đòi đòi của con người.

²¹ Vậy thì, “Người ta sẽ không sống chỉ nhờ bánh mà thôi,” Chúa phán, “nhưng bởi mọi Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.”

²² Và sự sống thể chất của một người, được chăm sóc, không phải là tất cả lý do Đức Chúa Trời đặt người ấy trên đất, bởi vì những gì người đó làm với sự sống vật lý này là rất ít. Chính linh hồn của người ấy, là những gì đáng giá. Đó là người bên trong, không đến từ trái đất, nó đến từ Thiên đàng, và đó là phần Đòi đòi của con người.

²³ Nhưng, tuy nhiên, lạ là anh ta cố gắng tìm ra cách riêng của mình. Và chúng ta tìm thấy điều đó trong Kinh Thánh, rằng, khi một người chọn bước đi theo cách riêng của mình và làm theo cách người ấy muốn, Đức Chúa Trời cứ để mặc người ấy.

²⁴ Con người không được nghĩ cho chính mình, nhưng người đó phải để tâm trí mà đã ở trong Đấng Christ ở trong mình. Chúng ta không được nghĩ cho chính mình. Chúng ta phải gọi bất cứ điều gì trái ngược với những gì Ngài đã phán như thể nó không có. Cho dù mắt chúng ta tuyên bố là gì, chúng ta không sống bằng những gì chúng ta thấy. Chúng ta sống bằng những gì chúng ta tin.

²⁵ Cách đây vài ngày, tôi đang nghe một chương trình trên đài phát thanh, trên đường đến với trường Chúa nhật, và đó là một cuộc thảo luận bàn tròn, với những thanh thiếu niên, ở Louisville. “Một trong những điều quan trọng nhất là gì? Là cô gái tìm thấy chàng trai có mái tóc quăn; hay là, chàng trai, cô gái có đôi mắt xanh hay nâu xinh đẹp? Điều đó đã tạo nên sự khác biệt không?” Có vẻ như đó sẽ là điều tuyệt vời đối với một thanh thiếu niên. Nhưng đó không phải là điều lớn nhất.

²⁶ Điều vĩ đại nhất là, tìm thấy Đức Chúa Trời của các bạn, Đấng Tạo Dựng của các bạn. Đừng kết hôn nhầm lẫn. Hãy cưới một chàng trai mà tin hoàn toàn giống như bạn. Vì, rốt cuộc, Đức Chúa Trời là điều quan trọng chính mà chúng ta ở trên đất để làm, là hầu việc Ngài. Và nếu các bạn kết hôn hay bất cứ điều gì trái ngược với Điều đó, các bạn sẽ trả giá cho điều đó trong

những ngày sắp đến. Các bạn phải luôn luôn nhớ, “bởi đức tin,” chứ không phải bởi thị giác. “Người công bình sẽ sống bởi đức tin.” Và chúng ta nhìn vào Đấng Không Thấy Được.

27 Và chúng ta có thể tiếp tục trong vài giờ, nói về thời hiện đại, về cách đàn ông và đàn bà, ngày nay, hoàn toàn trông giống như vậy. Và họ đi xuống đường phố, và họ sẽ chọn một nhà thờ mà họ phải đến, và mang con cái của họ vào. Và họ sẽ tìm kiếm khắp thành phố, không cố gắng tìm nhà thờ thuộc linh nhất, nhưng nhà thờ lớn nhất mà họ có thể tìm thấy, một nhà thờ có đám—đám—đám đông lớn nhất, và ăn mặc đẹp nhất, và những người nổi tiếng của thành phố đi đến nhà thờ như vậy này, nơi nó được gọi là “tầng lớp tốt hơn,” theo như con người biết. Và rồi, trong nhà thờ đó, họ sẽ cố gắng tìm một mục sư mà, điều mà họ gọi là, “không có đầu óc hẹp hòi,” điều đó sẽ gần như để họ sống theo bất kỳ cách nào họ muốn, và thuộc về giáo hội đó.

28 Nhưng con người thuộc linh, ở bên trong, nếu anh em cho người ấy một con đường đúng đắn, người ấy có thể dẫn dắt anh em đến một sứ mệnh nhỏ ở đâu đó, nơi không có nhiều người, nhưng có Thánh Linh của Đức Chúa Trời hằng sống. Vì, con người bên ngoài nuôi dưỡng tâm lý và trí tuệ, nhưng con người bên trong nuôi dưỡng bằng Lời Đức Chúa Trời.

29 Và bây giờ nếu chúng ta sẽ lật ra, trong Kinh Thánh của chúng ta, với nhiều nhân vật trong Kinh Thánh, chúng ta sẽ mất nhiều giờ để đi qua nó. Nhưng chúng ta hãy cứ suy nghĩ về Sách Hê-bơ-rơ, chương thứ 11, trong vài phút. Và chúng ta đọc ở đây, rằng Áp-ra-ham, ông chỉ là một con người, và ông sống ở thành U-rơ trong xứ của người Canh-đê. Và chỉ là một người bình thường bước đi hàng ngày, nhưng một ngày kia ông đã tiếp xúc với Đức Chúa Trời. Và Áp-ra-ham đã được thay đổi, kể từ ngày đó. Cho dù ông đã tham dự hội thánh của mình tốt như thế nào, nhà thờ của cha ông, nhưng, một khi ông đã từng gặp Đức Chúa Trời, ông là một người được thay đổi.

30 Và tôi tin rằng điều đó vẫn chưa ngừng tồn tại cho đến ngày hôm nay. Một người có thể là một thành viên trung thành của giáo hội, người đó có thể bước đi ngay thẳng trước người hàng

xóm và gia đình mình, nhưng, khi gặp Đức Chúa Trời, người đó là một người được thay đổi.

³¹ Cách đây một thời gian, tôi nhớ đã nói chuyện với một người trí thức, mà đã nói, “Làm sao anh biết có điều gì khác với những gì mà bất cứ tôn giáo nào có thể tạo ra?”

³² Tôi nói, “Tôi đã đọc, trong Kinh Thánh, về một Đức Chúa Trời hằng sống. Tôi đã đọc về sự nhân từ của Ngài. Tôi đã đọc về sự kiên nhẫn của Ngài và Quyền năng của Ngài. Và tôi đã tin điều đó đúng như bất cứ ai có thể tin điều đó. Nhưng một ngày kia tôi đã gặp Đấng mà tôi đã đọc về, rồi có một sự thay đổi đột ngột. Và tôi chưa bao giờ giống như vậy kể từ đó, và hy vọng tôi sẽ không bao giờ như vậy.” Điều gì đó xảy ra. Khi thị lực không tạo ra nó, đức tin ở đó để nắm bắt vị trí đó và tạo ra nó.

³³ Và chúng ta thấy rằng, Áp-ra-ham, ông không phải là một thanh niên khi điều này xảy ra. Ông là một ông già, bảy mươi lăm tuổi. Và vợ ông, Sa-ra, là em gái cùng cha khác mẹ của ông; và họ đã kết hôn nhiều, nhiều năm, kể từ khi bà ấy còn là một cô gái khoảng mười bảy tuổi, nó được tin như vậy. Và Đức Chúa Trời đã phán với Áp-ra-ham, “Ta đã chọn ngươi và Sa-ra, rằng ngươi sẽ có một đứa con.” Và Sa-ra đã son sẻ, suốt đời. Nhưng Áp-ra-ham không bao giờ nhìn vào những gì mắt mình sẽ thấy, một người đàn bà già nhăn nheo, đã qua nhiều năm của cuộc đời, để có con, nhưng ông đã nhìn vào Đấng Không Thấy Được, và ông đã thấy Y-sác. Bởi đức tin ông đã thấy Y-sác. Và ông, sau khi nhìn vào Đấng Không Thấy Được, “Người đã gọi những điều đó mà không có, dường như chúng đã có.” Ông đã có một cái nhìn thoáng qua về Đấng Không Thấy Được. Bởi đức tin ông đã thấy điều đó. Và Kinh Thánh nói, rằng, “Người đã đứng vững, như thấy Đức Chúa Trời không thấy được ở cùng người,” suốt dọc đường.

³⁴ Khi một người từng nắm bắt được khái tượng đó về Đức Chúa Trời vô hình, và biết rằng Ngài luôn luôn hiện diện, có điều gì đó ổn định suy nghĩ của con người đó. Nó ổn định hành động của ông. Và trong lúc khốn cùng và hoạn nạn, nó sẽ vẫn làm cho người đó nhìn lên và ở trên những điều đang xảy ra chung quanh mình, bởi vì người đang nhìn vào Đấng Vô Hình, tuy nhiên, bởi

lời hứa.

³⁵ Vậy thì, thật Áp-ra-ham, ông không chỉ thấy Đấng Không Thấy Được...Và lý do ông tin điều đó, là vì Đức Chúa Trời đã phán điều đó. “Và nếu chúng ta chết trong Đấng Christ, chúng ta là Dòng dõi của Áp-ra-ham. Và nếu Thánh Linh mà đã ở trong Đấng Christ ở trong chúng ta, thì Ngài cũng làm giống như vậy. Nó nhận lấy mọi lời hứa Thiêng liêng của Đức Chúa Trời trong Kinh Thánh của Ngài, và gọi Nó là thì hiện tại, và tự Nó yên nghỉ trên đó.

³⁶ Nơi mà, nếu anh em nhìn, bằng mắt mình, và anh em thấy bây giờ rằng đất nước chúng ta đang rung động và rung chuyển. Những đám mây chiến tranh đang bay khắp nơi; mọi quốc gia dưới sự đau khổ và bối rối của thời gian. Mọi dấu hiệu, mà Chúa Jêsus đã phán sẽ xảy ra, đang xảy ra. “Sẽ có những dấu lạ trên trời và dưới đất.” Và những điều vĩ đại sẽ xảy ra, giống như những đĩa bay và những điều huyền bí đang xảy ra.

³⁷ Nhưng Ngài đã ra lệnh cho Hội thánh của Ngài ngẩng đầu lên, trong ngày đó, và ngược lên, vì Đấng Christ không thấy được sẽ xuất hiện chẳng bao lâu nữa. Vì vậy nếu chúng ta chỉ bước đi bằng thị giác, chúng ta sẽ là con cái của sự tối tăm, chắc chắn vậy bây giờ. Nhưng tôi rất vui mừng biết rằng có một Ánh sáng chiếu sáng trong lòng mỗi tín hữu, cho đến Ngày Đờ đờ đó khi Chúa Jêsus sẽ đến.

³⁸ Bây giờ đó là một bài học cho chúng ta, hãy nhìn vào những gì Áp-ra-ham đã làm. Và rồi ông không chỉ tin điều đó, mà còn sẵn sàng cho điều đó. Ông đã chuẩn bị cho...đứa con này mà ông đã thấy bởi đức tin, hai mươi lăm năm trước khi đứa trẻ sanh ra. Bởi vì, ông đã nghĩ rằng Ngài là Đấng đã bảo ông, có thể giữ lời hứa mà Ngài đã phán với ông. Ông đã không xem xét bất kỳ bản chất nào của mình, là người một trăm tuổi, bản thể vật lý của ông, hay ông đã không nghĩ đến, chút nào, sự vô sinh về tử cung của vợ ông, Sa-ra. Và tác giả của lời bình luận Thiêng liêng nói với chúng ta, rằng, “Người không lường lự về lời hứa của Đức Chúa Trời qua sự không tin; nhưng mạnh mẽ, dâng sự vinh hiển cho Đức Chúa Trời.” Thật là một người tuyệt vời!

³⁹ Và, ngày nay, không cần, thậm chí không cần cố gắng tiếp

cận nó với một đức tin trí tuệ. Anh em sẽ không bao giờ có thể làm điều đó. Anh em sẽ đi từ nhà thờ này đến nhà thờ khác, và từ hàng cầu nguyện này đến hàng người khác, và không bao giờ có được điều đó. Anh em phải đến nơi mà nó được định cư Đời đời, một lần cho tất cả. Ngài là Đức Chúa Trời, hoặc Ngài không phải là Đức Chúa Trời. Cảm thấy tiếc cho mọi người; như tôi đã nói tối hôm qua.

⁴⁰ Và Chúa Jêsus phán, “Ta là Gốc Nho, và các người là nhánh.” Và Gốc Nho sanh ra nhánh đầu tiên. Và nhánh đầu tiên là ngũ tuần, và phước lành ngũ tuần được ghi lại trong Sách Công vụ. Và nếu nhánh đầu tiên là Ngũ Tuần, thì nhánh thứ hai cũng sẽ là Ngũ Tuần. Và nó sẽ phải mang cùng một kiểu của một Hội thánh và hành vi của nhánh đầu tiên đã sanh ra.

⁴¹ Chúa Jêsus chẳng nói về điều đó trong Thánh Giảng 14, khi Ngài phán rằng nhánh nào không sinh trái sẽ bị chặt đi, nó sẽ khô héo? Đó là nơi mà các giáo phái của chúng ta đang tồn tại ngày nay, sẽ bị cắt bỏ khỏi Cây Nho.

⁴² Chỉ có sự sanh ra bông trái, loại sanh ra bông trái và những công việc của Đức Thánh Linh, sẽ có thể tiếp tục ở trong Cây Nho. Vì, Sự Sống ở trong Cây Nho, sanh ra trong nhánh. Và Sự Sống đã ở trong Chúa Jêsus, là trong Hội thánh đầu tiên. Và họ đã không bước đi bằng thị giác. Họ bước đi bằng đức tin, tin những gì Đức Chúa Trời đã phán là Lẽ thật. Ồ, thật là khác biệt, khi những người sẽ bước đi bởi đức tin, và gọi bất cứ điều gì bằng mắt, điều đó trái ngược với Lời, như thế nó không phải vậy. Chúng ta cần loại đức tin đó trong Hội thánh.

⁴³ Môi-se, khi ông đã bốn mươi tuổi, một thanh niên, và, theo như thị giác, Môi-se đã có cả thế giới trong tay mình. Ông là pha-ra-ôn tiếp theo của Ai Cập. Và ông đã có tất cả các vùng đất trên thế giới, ngay trong tay mình, để làm vua trên toàn bộ trái đất, biết về ngày đó. Và, tuy nhiên, ông nhìn qua cửa sổ mà Pha-ra-ôn nhìn ra, và ông thấy những người Hê-bơ-rơ đó.

⁴⁴ Với Pha-ra-ôn, mà đã nhìn họ, họ chẳng là gì ngoài một đám người lấm bùn, ở dưới đó trong bùn, làm gạch. Đối với người có danh tiếng, khi đi ngang qua, họ đều giống nhau. Những người

ăn mặc đẹp, “Đó là một đám nô lệ; không có gì ngoài những người dầm mình trong bùn.”

⁴⁵ Nhưng khi Môi-se nhìn ra cùng một cửa sổ, ông thấy họ khác hẳn, bởi vì ông đã nhìn vào Đấng Không Thấy Được và biết rằng Đức Chúa Trời đã hứa rằng Ngài sẽ giải cứu họ ra khỏi nơi đó, và đưa họ đến miền đất hứa. Vì, ông đã nhìn vào Đấng Không Thấy Được. Ông đã thấy những năm sắp đến, ở phía trước. Ngài đã thấy xứ Ê-díp-tô bị hủy diệt, tuy nhiên nó đang ở trong thời kỳ nở rộ của mình. Ông đã thấy xứ Ê-díp-tô như ngày nay. Và ông đã thấy tất cả Y-sơ-ra-ên đang ngồi thoải mái xung quanh Áp-ra-ham, trong sự Vinh hiển. Và bởi đức tin ông đã chọn lấy điều—điều tồi tệ nhất mà tôn giáo có thể cho ông, và so sánh nó với điều tốt nhất mà thế gian có thể ban cho ông. “Và người đã chọn chịu sự sỉ nhục của Đấng Christ, và coi đó là một kho báu lớn hơn tất cả những gì xứ Ê-díp-tô có thể dành cho ông. Bởi vì ông đã kiên trì, như thấy Ngài Đấng không thấy được. Đức Chúa Trời đã phán với Môi-se, và Môi-se biết Đức Chúa Trời là Ai. Vì vậy, ông đã không nhìn vào sự sáng rực rỡ.

⁴⁶ Và ở đây tôi có thể nói với hội thánh tối nay. Môi-se đã có, trong tay, điều tốt nhất thế gian có thể ban cho ông. Không có gì tốt hơn. Đó là chức vụ cao nhất. Đó là điều tốt nhất thế giới có. Và tôn giáo đã dâng cho ông điều tồi tệ nhất có thể, một đám nô lệ trong hố bùn. Và bây giờ, nếu một người đang nhìn, người đó sẽ đứng về phía nào?

⁴⁷ Hãy để tôi nói điều này với sự chân thành, và không có ác ý nào, nhưng hãy để tôi nói điều này để anh em hiểu điều đó. Ngày nay, đừng nhìn vào nhà thờ lớn. Đừng nhìn vào giáo phái lớn. Đừng nhìn vào những người ăn mặc đẹp. Nhưng hãy nhìn xem Đấng Christ, Đấng đã giàu có và trở nên nghèo nàn, để nhờ sự nghèo nàn của Ngài mà anh em có thể trở nên giàu có. Và khi anh em đang tìm kiếm một giáo hội, đừng đi đến những nơi mà tất cả những người nổi tiếng đi đến, hay những bằng Tiến sĩ Triết học lớn, hay những Tiến sĩ Thần đạo, nhưng hãy nhìn xuống những người bị coi thường.

⁴⁸ Và Môi-se, khi ông có chúng trong cả hai tay, điều tốt nhất thế gian có thể ban cho, với những gì ông có thể nhìn thấy. Và tuy

nhiên, khi ông nhìn vào Đấng Không Thấy Được, điều tồi tệ nhất mà giáo hội có thể ban cho ông, ông đã chọn bước đi bởi đức tin. Và ông đã chọn bước đi bên cạnh Đấng Không Thấy Được, Đức Chúa Trời, coi đó là một kho báu lớn hơn tất cả những gì thị giác của ông có thể cho ông thấy. Đây là vương quốc, đây là vương quyền, đây là ngai vàng, đây là vương miện, đây là mọi thứ, trong tay ông. Nhưng, tuy nhiên, bởi đức tin, khi ông thoáng nhìn thấy Đấng Christ ở ngoài đó trong hố bùn, ông đã đi đến với dân sự của mình.

⁴⁹ Bây giờ, đây là một bài học nhỏ khác về Môi-se. Bây giờ, Môi-se không chỉ ngồi lại và nói, “Tôi thông cảm với những người đó. Đó là những người tốt. Anh biết đấy, tôi sẽ không nói một lời nào chống lại họ.”

⁵⁰ Bây giờ, đó là cách mà nhiều người theo đạo làm ngày nay, khi họ nghe một sứ điệp nghiêm ngặt về Đức Chúa Trời chân thật. Họ sẽ nói, “Ồ, tôi không có gì chống lại những người tin vào sự chữa lành Thiên liêng. Tôi không có gì chống lại những người tin vào phép lạ.” Nhưng điều đó không đủ.

⁵¹ Môi-se thật sự không thông cảm với họ, và ở lại trên ngai vàng. Ông đã đi ra và trở thành một trong số họ.

⁵² Và tôi nhớ, cách đây vài năm, khi tôi có một đề nghị số tiền dăng lớn với những người Báp-tít. Và rồi những người Trưởng Lão, một phụ nữ của thành phố này đang trả tiền cho tôi qua một khóa học ngắn trong giáo phái Trưởng Lão, và họ muốn nhận tôi vào làm mục sư. Nhưng khi tôi nhìn ra và thấy rằng nhóm người mà tin vào sự siêu nhiên đã bị cười nhạo và bị gọi là “những kẻ cuồng tín thánh,” thật dễ dàng để tiếp tục, là một thầy giảng Báp-tít, vì tôi là một thầy giảng đó. Nhưng thay vì nhìn họ và nói, “Ồ, tôi không có gì chống lại họ. Tôi cũng tin điều đó,” tôi đã chọn là một trong số họ; đã đi ra ngoài.

⁵³ Và bây giờ tôi là một trong những người bị gọi là “thánh quá máu,” bởi vì tôi thấy trong đó, họ có dấu hiệu của Đức Chúa Trời hằng sống đang sống với họ, và bởi đức tin tôi tin rằng nhóm người đó sẽ đi vào sự Cất lên. Và tôi thà có Nó hơn là tất cả những bằng Tiến sĩ và bằng Thần Đạo mà thế giới giáo hội có thể mua được. Đừng đồng cảm với họ. Hãy trở thành một trong họ. Đó

là khi, bởi đức tin, anh em bước đi bởi đức tin, bởi Đấng Không Thấy Được. Tôi thấy một Hội thánh đang đi vào sự Cất lên, tôi thấy Chúa Jêsus đến vì Nàng Dâu của Ngài, tôi thấy một nhóm người nhỏ bé bị bỏ quên, bị cười nhạo, và làm trò cười, đi vào sự Cất lên, một ngày nọ. Tôi muốn ở với họ hơn là tất cả những nhóm người mà tôi biết trên khắp thế giới, vì chúng ta thấy bởi đức tin, bởi Đấng Vô Hình. Chắc chắn.

⁵⁴ Môi-se đã chọn để trở nên...Ông đã thấy bởi đức tin những gì họ đã có, và rằng Đức Chúa Trời đã hứa, trong bốn trăm năm, Ngài sẽ giải cứu họ. Tuy nhiên, Ngài đã trì hoãn trong hai mươi năm nữa, nhưng Môi-se đã tin Ngài.

⁵⁵ Và lý do mà tôi có mặt trên chiến trường, ngày hôm nay, trong phong trào này, là bởi vì, rằng, bởi đức tin. Một đêm nọ, ở Green's Mill, Indiana, cách đây khoảng mười năm, một Thiên sứ của Chúa, Đấng đã phán với tôi từ khi còn bé, đã phán với tôi về những điều này. Và tôi đã đi ra và tự kết nối. Nhiều lần tôi sẽ không tin vào những điều mà họ đang làm, nhưng tuy nhiên, tôi tin, ở đó đặt Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống. Và tôi thà bước đi một mình, với số ít người mà thật sự tin Đức Chúa Trời và nhận lấy Ngài ở Lời Ngài, hơn là ở với hàng triệu người chối bỏ Ngài. Chắc chắn vậy! Công việc của họ sẽ làm điều đó.

⁵⁶ “Môi-se đã kiên trì, như thấy Ngài Đấng không thấy được.” Và vào cuối hành trình của đời ông...Ồ, tôi thật thích nói điều này!

⁵⁷ Người nào đó đã từng nói với tôi, người ấy nói, “Ông Branham, ông có nghĩ Đức Chúa Trời công bình không, khi Ngài để Môi-se ở với những người đó trong bốn mươi năm, và rồi sẽ không cho ông ấy đi vào miền đất hứa?” Nhưng phần vinh hiển của câu chuyện về Môi-se, ông đã ở trong miền đất hứa, tám trăm năm sau, với Chúa Jêsus và Ê-li, và được nhìn thấy trên Núi Cạt-mên.

⁵⁸ Không chỉ thế, nhưng ở cuối con đường, khi ông đang đứng trên núi, vẫy tay chào tạm biệt với dân sự mình, và ông đã nhìn qua sông Giô-đanh, và ông đã một trăm hai mươi tuổi, khi hơi thở cuối cùng của ông bắt đầu suy yếu, ông đã leo lên tảng đá bị đập từ đồng vắng, và nó đã có mặt, và ông đã không...Ông đã

có một Thiên sứ mang ông đến nơi nào đó và chôn cất ông, mà thế gian không biết gì về nó. Bởi vì, “Người đã kiên trì, như thấy Đấng Không Thấy Được.” Và trong giờ chết của ông, Đấng Không Thấy Được đã ở đó. Tôi tự hỏi, nếu ông đã trở thành pha-ra-ôn, nếu nó sẽ là cách đó. Rất nghi ngờ. Nhưng ông đã chắc chắn khi ông đã lựa chọn đúng.

Và anh em có thể chắc chắn, bằng sự lựa chọn đúng đắn.

⁵⁹ Giô-suê, bốn mươi năm sau, sau khi ông đã đi vào miền đất hứa, và...là vị đại tướng quân sự vĩ đại. Khi trận chiến đầu tiên của ông, những kẻ thù của ông đã bao vây đến một nơi mà ông không có cách nào đến được với họ. Nhưng bởi đức tin ông đã nhìn xem Đấng Không Thấy Được, bởi vì Đức Chúa Trời đã ban cho Môi-se một lời hứa trong khi họ còn ở xứ Ê-díp-tô. “Ta đã ban cho các ngươi tất cả xứ Palestine.” Và bởi đức tin ông đã thấy những bức tường thành Giê-ri-cô nằm bằng phẳng trên mặt đất. Và ông đã diễu hành khắp nơi, mặc áo giáp đầy đủ, không nghi ngờ gì trong lòng, nhưng tin rằng Đức Chúa Trời sẽ làm điều đó. Và khi tiếng kèn vang lên, và dân sự la lớn, những bức tường sụp đổ và họ chiếm lấy thành phố. Tại sao? Ông đã thấy Đấng không thấy được.

⁶⁰ Hãy nhớ, trước khi ông làm điều này, ông đang đi dạo vào một buổi chiều, và ông đã thấy một Người đang đứng dựa vào tường, với thanh gươm của Ngài đã được rút ra. Và Giô-suê đã rút gươm ra và đi đến gặp Ngài. Và ông nói, “Người là người của chúng ta chăng? Người là người của kẻ thù chăng?”

⁶¹ Và Người đã đáp lại và nói, “Ta đến làm Tướng của Đạo binh của Chúa.” Giô-suê biết trận chiến thuộc về mình lúc đó.

⁶² Và khi anh chị em dân sự, ở đây, tối nay, điều đó đầy tội lỗi trong lòng anh chị em...Tôi không muốn nói rằng anh em sống trong tội tà dâm. Tôi không có ý nói rằng anh em say rượu. Tôi muốn nói, *tội lỗi* là “sự không tin.” Và với sự không tin trong lòng, nếu anh em chỉ mở lòng ra và nhắm mắt lại, và nhìn xem Chủ Tướng Đấng có mặt khắp nơi tối nay, thế gian sẽ nằm im dưới chân anh em, và anh em sẽ giữ sạch mọi gông cùm tội lỗi ra khỏi anh em. Những ngày nghi ngờ sẽ qua đi. Ô, chúc tụng Danh Chúa!

63 Tôi được kể rằng một con rắn có thể thu hút mắt của một con chim, và mê hoặc con chim đó, bằng sự thu hút của nó và ánh mắt của nó, cho đến khi, một cách như vậy, nếu con chim đó chú ý đến con rắn chỉ trong vài phút, con chim đó sẽ bay tán loạn và hoàn toàn trở nên tê liệt. Và con rắn sẽ vồ lấy con chim.

64 Và tôi có thể tin điều đó, bởi vì tôi biết về một con rắn khác, ma quỷ, mà nếu nó có thể để mắt đến, với sự mê hoặc của hần, với nhạc rock-and-roll hiện đại của bạn, và tất cả những người hâm mộ của bạn trên thế giới. Nếu hần có thể nắm bắt được bạn, quý cô hay thanh niên, chỉ đủ lâu để có được sự quyến rũ của hần trong bạn, các bạn sẽ rung động nhưng các bạn không thể buông ra. Nó sẽ giữ các bạn cho đến khi nó nuốt chửng các bạn trong tội lỗi.

65 Cách duy nhất, tôi được bảo, rằng con chim nhỏ đó từng có cơ hội, là rời mắt khỏi con rắn. Và nó không thể nhìn vào bất cứ điều gì khác, bởi vì nó đứng, nhìn chăm chăm. Nhưng nếu nó rời mắt khỏi con rắn, và nhìn lên và giương đôi cánh của nó, nó sẽ bay thẳng ra khỏi tầm với của con rắn.

66 Và nếu anh em đã từng có sự say mê của thế gian và những thứ thuộc về thế gian và sự không tin điều quyến rũ xung quanh lòng bạn, điều đó nói với bạn, “Ồ, hãy sống hiện đại,” hãy lắc đầu, tối nay, và nhìn lên Đấng Không Thấy Được, là Chúa Jêsus, và giương cánh cầu nguyện của các bạn cho đến khi các bạn bay thẳng ra khỏi tầm với của nó và ra khỏi nanh vuốt của nó.

67 Nếu hần sẽ nói với anh em, và nói...rằng, “Sự chữa lành Thiêng liêng là sai trật,” hãy lắc đầu với hần, nhanh chóng. Nếu hần sẽ nói với anh em, rằng, “Sự phân biệt thuộc linh là thần giao cách cảm,” hãy lắc đầu khỏi hần, ngay lập tức, và nhìn lên Đấng Không Thấy Được.

68 Giống như Ê-li-sê đã nói với Ghê-ha-xi, đầy tớ của ông tại Đô-than. Trong khi nhìn xung quanh, có một đội quân Sy-ri. Có mọi thứ để đập tan họ, bởi vì người này của Đức Chúa Trời có thể nói với vua Y-sơ-ra-ên những gì vua Sy-ri đang nghĩ về trong phòng ngủ của mình.

69 Xin để tôi nói điều này tối nay, thưa cử tọa của tôi. Đức Chúa

Trời đó vẫn sống, và Ngài cũng giống như vậy tối nay như Ngài đã có lúc đó. Ngài vẫn có thể biết những suy nghĩ của bạn và những gì bạn đang nghĩ về ngay bây giờ. Thế thì anh em nên xem những bông trái của Thánh Linh, để xem đó có phải là Đức Chúa Trời của lịch sử đã sống lại không. Chắc chắn vậy.

70 Và khi cuộc khủng hoảng lớn đến, mà luôn luôn xảy ra, lúc đó khi Ghê-ha-xi, chỉ là một thuộc viên giáo hội hâm hẩm, khi... Ông đã không thấy những gì Ê-li-sê đã thấy.

71 Bởi vì Ê-li-sê đã quen bước đi bởi đức tin, và ông nhìn vào Đấng Không Thấy Được mọi lúc, và ông biết rằng Đức Chúa Trời đã phán trong Thi thiên, “Các Thiên sứ của Đức Chúa Trời đóng trại chung quanh những người kính sợ Ngài,” điều đó là đủ cho Ê-li-sê.

72 Nhưng Ghê-ha-xi chỉ tin nửa vơi. Ông chỉ là một thành viên giáo hội.

73 Vì vậy, Ê-li-sê thưa với Chúa, ông nói, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, xin ban cho một dấu lạ ở đây. Chỉ mở mắt người này ra và để anh ta nhìn thấy những gì xung quanh mình.”

74 Và khi Đức Chúa Trời mở mắt anh ta, anh ta thấy những ngựa Lửa, được kéo bởi những cỗ xe Lửa, và tất cả chúng đều ở chung quanh nhà tiên tri già đó. Chúng đã ở đó mọi lúc, nhưng người đã thật sự không thấy chúng.

75 Và tối nay tôi sẽ nói điều tương tự, rằng, Đức Chúa Trời Đấng đứng đằng kia trong chương 1 của Sách Công vụ, và khi Ngài được cất lên, và bầu trời trở nên dưới chân Ngài, cũng chính Chúa Jêsus đó đã phán, “Này, Ta ở cùng các ngươi luôn. Ta sẽ không bao giờ lìa các ngươi hay từ bỏ các ngươi. Và các công việc mà Ta làm các ngươi cũng sẽ làm luôn. Ta sẽ ở cùng các ngươi, ngay cả trong các ngươi, cho đến tận thế.”

76 Tôi được kể bởi những phi công lái những chiếc máy bay phản lực này ở đây, những chiếc máy bay phản lực thật nhanh. Và họ nói rằng máy bay đó, đi lên đến một tốc độ nào đó, nó rung và lắc, và dường như những cái bu-lông sẽ bay ra khỏi nó, đôi cánh sẽ bung ra, cho đến khi chúng vượt qua rào cản âm thanh. Nhưng sau khi chúng từng vượt qua rào cản âm thanh đó, họ

nói máy bay cứ lao đi, thật dễ dàng, khi nó vượt qua rào cản âm thanh. Đó là chướng ngại vật cản đường máy bay, khi nó vượt qua âm thanh của chính nó, và rồi nó chạy một cách thoải mái.

⁷⁷ Ồ, nếu Hội thánh ngày nay có thể cầu nguyện cho đến khi họ vượt qua rào cản tội lỗi, và rào cản không tin, họ có thể la lớn chiến thắng của Đức Chúa Trời hằng sống, khi họ đã từng vượt qua rào cản đó; bằng cách nhìn vào Đấng Không Thấy Được, và để cho thế gian rung động và làm những gì nó muốn làm. Nhưng đó là một Đức Chúa Trời hằng sống. Và khi chúng ta đánh mất sự không tin của chúng ta và sự thiếu niềm tin của chúng ta vào Ngài, và vượt qua chỗ mà thế gian đang nói, “Những ngày của phép lạ đã qua rồi,” nó làm cho bạn rung động. “Ồ, không có chuyện như phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh,” điều đó khiến anh em tự hỏi.

⁷⁸ Nhưng nếu anh em chỉ nhìn vào Đấng Không Thấy Được, với Đức Chúa Trời Đấng đã hứa điều đó, “Vì lời hứa dành cho các ngươi và cho con cái các ngươi, và cho họ những người ở xa, thậm chí bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.” Nếu anh em nhìn vào Lời phước hạnh mà nói, “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,” quay đầu về phía đó, và bươn tới, cho đến khi anh em vượt qua sự rung động đó, vượt qua những rào cản về sự không tin, và những rào cản tội lỗi, và tất cả những rào cản mà dường như đang cản trở anh em. Thế thì anh em sẽ bay tự do trong đức tin của Đức Chúa Trời, biết rằng mọi sự đều có thể được. Rồi, hầu như, không có giới hạn, với tốc độ máy bay sẽ đi. Nếu không có giới hạn về tốc độ máy bay sẽ đi, không có giới hạn nào đối với những ơn phước mà Đức Chúa Trời sẽ đổ xuống trên một người tin mà sẽ tin. Kinh Thánh tuyên bố Ngài là “hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

⁷⁹ Chúa Jêsus đã phán, khi Ngài còn ở trên đất, “Ta không làm điều gì nếu Cha Ta không tỏ cho Ta trước.”

⁸⁰ Khi người đàn bà bên giếng đến với Ngài, và bà là một người Sa-ma-ri. Trước tiên, có một người đến với Ngài, và tên người đó là Phi-e-rơ. Và Ngài phán với người này, “Tên người là Si-môn, và tên cha người là Giô-na.” Làm thế nào Ngài biết điều đó? Làm

thế nào người thợ mộc Na-xa-rét thấp hèn này biết tên của người đó là Si-môn, và tên của cha ông là Giô-na? Bởi vì Ngài đã được ban cho một Quyền năng mà có thể nhìn vào Đấng Không Thấy Được. Ông không bao giờ nhìn vào bất kỳ bức thư nào được viết. Ông nhìn vào Đấng Không Thấy Được, Đức Chúa Trời của Thiên đàng.

⁸¹ Nhanh chóng, họ đi và kiếm một người khác, ở quanh núi, người đã đến nhiều dặm. Và khi ông đã nói với ông dọc đường, những gì Chúa Jê-sus đã làm, không nghi ngờ gì ngoài những gì Na-tha-na-ên rất nghi ngờ về điều đó. Nhưng khi một lần trước mặt Chúa Jê-sus, Chúa Jê-sus đã phán với ông, “Kìa một người Y-sơ-ra-ên trong người không có điều chi dối trá.”

⁸² Người Này đã làm điều đó như thế nào? Không có ai với Ngài để nói, “Anh chàng này là người Y-sơ-ra-ên.” Ngài đã làm điều đó như thế nào? Ngài đã không đọc nó từ bất kỳ cuốn sách nào. Nhưng Ngài đã nhìn vào Đấng Không Thấy Được, với Đức Chúa Trời Đấng biết sự cuối cùng từ ban đầu.

⁸³ Và ông nói, “Thưa Thầy, Ngài biết tôi khi nào?” Na-tha-na-ên nói.

⁸⁴ Ngài phán, “Trước khi Phi-líp gọi ngươi, khi ngươi ở dưới cây đó, Ta đã thấy ngươi.” Ngài đang làm gì? Nhìn xem Đấng Không Thấy Được.

⁸⁵ Khi người đàn bà bên giếng, người Sa-ma-ri, đi ra, và Ngài phán, “Hãy cho Ta uống.”

⁸⁶ Và bà nói, “Giếng thì sâu, và Ngài không có gì để múc.”

⁸⁷ Ngài phán, “Nhưng nếu ngươi biết ngươi đang nói chuyện với Ai, ngươi sẽ xin Ta cho uống.”

⁸⁸ Và bà muốn biết bà đang nói chuyện với ai. Và bà biết Ngài là người Do Thái, và Ngài...Nói, “Theo thói quen, những người Do Thái chúng ta không yêu cầu những người nữ Sa-ma-ri chúng tôi như thế.”

⁸⁹ Và vì vậy cuộc trò chuyện tiếp tục cho đến khi Chúa Jê-sus nắm bắt được linh của bà. Và Ngài phán, “Hãy đi kiếm chồng ngươi, và đến đây.”

Bà nói, “Tôi không có chồng.”

90 Và Ngài phán, “Đúng vậy. Người đã có năm người chồng. Và người mà người đang sống với bây giờ không phải là chồng người.”

91 Và bà nói, “Chúng tôi biết rằng khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ nói cho chúng tôi biết những điều này, nhưng Ngài là Ai?”

Ngài phán, “Ta là Đấng đang nói cùng người.”

92 Và bà chạy vào thành và nói, “Hãy đến, xem một Người, Đấng đã bảo tôi những điều tôi đã làm. Đây chẳng phải là Đấng Mê-si sao?”

93 Và khi Chúa Jê-sus, rời khỏi thế gian, sau chức vụ của khắp thế gian, khắp thế giới được biết đến của thời đó, Ngài phán, “Các công việc Ta làm, các người cũng sẽ làm.” Hãy lắng nghe sự ra đi của Ngài. “Kìa, còn ít lâu nữa, và thế gian (những người hữu hình, tri thức, văn hóa, khoa học), thế gian sẽ không thấy Ta nữa.” Đó chính xác là một lời tiên tri. Nó không thể là ngoài Lẽ thật. Chúa Jê-sus Christ đã nói điều đó. “Tín hữu tri thức, thế gian, sẽ không thấy Ta nữa. Tuy nhiên, các người sẽ thấy Ta, vì Ta sẽ ở cùng các người, ngay cả trong các người, cho đến tận thế. Và các công việc Ta đã làm, các người cũng sẽ làm. Và các người sẽ làm nhiều hơn điều này, vì Ta đi về cùng Cha Ta.”

94 Đức Chúa Trời và Cha vĩ đại này mà chúng ta đang nói đến, không phải là điều gì đó đã có. Ngài là điều gì đó hiện có. Và nếu dân sự của Ngài, Đấng được gọi bởi Danh Ngài, sẽ vượt qua rào cản của những gì thế gian phải nói, những gì giáo hội phải nói, những gì khoa học phải nói, và nhìn vào những gì Đức Chúa Trời phải nói; phút đó, anh em sẽ vượt qua sự rung động của sự không tin đó và đi tự do, ra khỏi tòa nhà này, tối nay, thật hạnh phúc hết sức; hầu việc Đức Chúa Trời, cảm thấy được tự do, tất cả tội lỗi biến mất, được chữa lành khỏi bệnh tật của anh em. Ô, nó sẽ thật tuyệt vời! Đức Chúa Trời sẽ không phải là một Đức Chúa Trời công bình, đáng sẽ ban thưởng cho một người về đức tin của họ, và không ban thưởng người khác. Ngài không thể làm điều đó. Nếu Đức Chúa Trời lấy đi bệnh bạch cầu ra khỏi cô gái đó khi cô ấy đang nằm nơi xa kia; và một trong những bệnh viện tốt nhất, Johns Hopkins, có thể tìm thấy; và chân tay cô ấy đang gầy mòn. Và một giờ sau khi lời cầu nguyện được thực hiện ở

đây, đứa trẻ đó đã được tuyên bố “khỏe mạnh,” bởi cùng các bác sĩ.

⁹⁵ Đức Chúa Trời không thể công bằng, để cho Dân biểu Upshaw, người đã ngồi trên xe lăn trong sáu mươi sáu năm, bị gãy lưng, bước đi giống như Ông Roosevelt, và sẽ chữa lành cho người đó và đưa ông ra khỏi chiếc ghế đó, bởi một khái tượng, và nếu một người khác ngồi trong cùng một cách, và gặp cùng một đức tin, Đức Chúa Trời sẽ không công bằng khi chữa lành một người và để mặc người kia. Ngài là công bình.

⁹⁶ Đó là chúng ta, thưa các bạn. Nếu chúng ta có thể vượt qua rào cản âm thanh đó! Nếu chúng ta có thể đến một chỗ mà không có gì quan trọng với người nói điều đó! Chừng nào Đức Chúa Trời phán đó là Lẽ thật, hãy tiếp tục đi.

⁹⁷ Tôi luôn nghĩ về bài thơ nhỏ đó trong cuốn sách đi học của mình, khi tôi còn là một cậu bé trên đường. Nhiều người trong các bạn đàn ông và phụ nữ ở tuổi tôi nhớ điều đó. “*Chèo ra! Chèo ra và đi tiếp!*”

⁹⁸ Khi Christopher Columbus được nữ hoàng Tây Ban Nha ban cho những con tàu, và là...bởi vì, trong lòng ông, ông đã thấy một khái tượng rằng thế giới hình tròn. Và ông hầu như không có cách nào để chứng minh điều đó. Ông không có gì để làm điều đó, nhưng ông là một người có khái tượng. Ông đã tin điều đó.

⁹⁹ Và khi con tàu được trao cho ông, với một đám tù nhân, những kẻ hèn nhát; đó là những thuộc viên giáo hội của ông, một đám người rụt rè, một đám người đã nản lòng và cố làm ông nản lòng. “Chỉ một thời gian ngắn nữa thôi và chúng ta sẽ rời khỏi thế gian. Một con rắn sẽ nổi lên từ đáy biển, và quấn lấy những con tàu nhỏ này và kéo nó xuống đáy. Bây giờ hãy nói, người hoa tiêu dũng cảm, hãy nói! Anh sẽ nói gì?”

Ông nói, “Căng buồm lên! Căng buồm lên! Căng buồm lên và chạy tiếp!”

¹⁰⁰ Đức Chúa Trời ôi, xin ban cho chúng con những con người trong Hội thánh, như thế. Tôi không quan tâm thế giới khoa học nói gì. Tôi không quan tâm thế giới giáo phái nói gì. Tôi nhận lấy Đức Chúa Trời ở Lời Ngài, và đi tiếp. Hãy chèo thuyền, cho đến

khi bạn vượt qua rào cản. Chúng ta thường, trong nhà thờ cũ ở đây, thường hát bài hát nhỏ này như thế này:

Tôi đã vượt qua ranh giới phân cách,
 Tôi đã bỏ lại thế giới phía sau.

¹⁰¹ Nếu đã từng có lúc mà Hội thánh cần bước qua lần ranh đó mà phân rẽ anh em giữa đức tin và sự không tin, bằng mắt thấy, và nhìn vào Đấng không thấy được bằng đức tin, đó là bây giờ. Đó là khi anh em bỏ lại mọi thứ phía sau mình, mọi sự quan tâm, mọi mệt mỏi, mọi thứ mà nói rằng anh em không thể là một Cơ-đốc nhân, “Tôi đã hút thuốc quá lâu rồi. Tôi đã uống quá lâu. Anh Branham, tôi đã sống trong sự tà dâm.” Tôi không quan tâm những gì anh em nói và những gì anh em đã làm, mặc dù tội lỗi của anh em như hồng điều; anh em đã từng vượt qua hàng rào đó, của ma quỷ đang cố gắng hành hạ anh em, nói rằng anh em không thể làm điều đó, anh em không thể làm điều đó. Hãy nói, “Tôi có thể làm điều đó, vì Chúa Jêsus đã phán, ‘Hễ kẻ nào muốn, hãy để người ấy đến và uống nước của nguồn Sự Sống, cách tự do.’” Hãy để lại điều đó.

¹⁰² Khi các bạn là những người bị đau ốm, đã đi hết hàng cầu nguyện này đến hàng cầu nguyện khác, và các bạn đã được cầu nguyện cho, các bạn đã đến gặp các bác sĩ, các bạn đã làm mọi thứ, và cái chết vẫn ở lại trước cửa nhà bạn. Khi bạn đến một nơi mà bạn nói, “Tôi không quan tâm đến những gì bác sĩ nói. Tôi không quan tâm thế giới khoa học nói gì, Chúa Jêsus Christ đã hứa với tôi.” Vượt qua rào cản sự rung động đó đến với linh hồn bạn, để bạn được tự do. Không có một điều gì để lay chuyển bạn. Các bạn sẽ đi vào sự chữa lành của mình chắc chắn như tôi đang đứng tại bục giảng này. Các bạn sẽ không bao giờ quay lại nhìn cách đó nữa. Anh chị em sẽ nhìn theo cách này.

¹⁰³ Các bạn rất tự do khỏi những điều đó: Nói, “Những ngày của phép lạ đã qua rồi. Không có chuyện như sự chữa lành Thiên liêng. Anh không thể khỏe mạnh. Trường hợp của anh quá tệ.” Đi tiếp, lên trên nó. Leo lên những bức tường nơi xa kia, cho đến khi tất cả được tự do, mọi sợi dây thừng và mọi gông cùm đã được cắt ra, mọi sự rung động đã để lại ở phía sau, và anh em được tự do, và thực sự tự do.

¹⁰⁴ Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, ngự trong Hội thánh, vì anh em dân sự, vì những việc như thế này. Trước tiên Ngài lập các sứ đồ, rồi, sau đó, Ngài sai các tiên tri, rồi các giáo sư, mục sư, và những nhà truyền bá phúc âm, để xác nhận Lời này, để chứng minh rằng Ngài là một giáo sư vĩ đại nào đó. Tôi không có ý nói người ấy phải có bằng Tiến sĩ Triết học. Người ấy có thể biết ít hơn về Kinh Thánh so với một—hơn một đứa trẻ vẫn còn ở tuổi vị thành niên. Chúa Jêsus đã biết nhiều hơn về Kinh Thánh, lúc mười hai tuổi, hơn tất cả những người Pha-ri-si, hay những nhà hiền triết uyên bác thuở xưa. Vì vậy, anh em thấy, nó không cần một trí tuệ tri thức. Phải có một tấm lòng đầu phục với ý chỉ của Đức Chúa Trời.

¹⁰⁵ Nếu Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, đã hứa, trong Kinh Thánh này, rằng, “Ngài sẽ cứu đến cùng.” Nếu Ngài đã hứa, “Những việc Ta làm các người cũng sẽ làm. Ta sẽ ở cùng người cho đến tận thế.” Và nếu Chúa Jêsus giống như vậy có thể đến tối nay, và đưa chúng ta vào sự kiểm soát của Ngài, và chúng ta có thể không nghĩ về nó sẽ được thực hiện như thế nào, nhưng nhìn vào Đấng Không Thấy Được, với Đức Chúa Trời Đấng đã hứa điều đó. “Việc giống như vậy mà Ta đã làm với người đàn bà bên giếng, Ta có thể làm với người. Cùng một dấu hiệu mà Ta đã tỏ cho thế gian, cho cả người Do Thái và người Sa-ma-ri, Ta sẽ tỏ cho thấy điều đó một lần nữa trong thời các dân Ngoại.” Nếu Ngài đã làm điều đó với họ, và chứng minh chính Ngài là Đấng Mê-si như thế, và sẽ làm bất cứ điều gì khác và để chúng ta đi vào về trí tuệ, điều đó sẽ không công bằng. Ngài hẳn không phải là một Đức Chúa Trời công bình. Ngài phải cho thấy cùng một dấu hiệu. Nếu Ngài đến tối nay, và rung động qua tòa nhà này và tỏ cho thấy chính Ngài, rằng Ngài đang sống, bằng cách thực hiện những dấu hiệu giống như vậy, nó phải làm cho mọi tội nhân tan chảy trong lòng mình. Nó phải làm cho mọi người đau đứng dậy và dâng sự vinh hiển cho Ngài, và vượt qua mọi sự rung động, và di chuyển vào những kênh đó để đến nơi Đức Chúa Trời có thể chữa lành cho anh chị em và làm cho anh chị em khỏe mạnh.

Hãy suy nghĩ về những điều đó trong khi chúng ta cầu

nguyện.

¹⁰⁶ Lạy Đức Chúa Trời Thương xót và Đòi đời, Đấng là Đức Chúa Trời trước khi có một nguyên tử trong không khí, và sẽ là Đức Chúa Trời khi không có một nguyên tử nào khác. Ngài là Đấng đã hình thành thế gian và đo nó trong tay Ngài, và đổ nó ra ngoài không gian, và nói, “Hãy có ánh sáng,” và có sự sáng. Lời Ngài không thể sai, và Nó không thể sai tối nay, vì Ngài đã hứa. “Những dấu hiệu này sẽ đi theo những người tin.” Lời đó đúng. Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, chúng con biết rằng sự chữa lành là điều gì đó đã được mua tại Đồi Sọ, đúng như sự cứu rỗi đã có. Và chúng con nhìn và sống, và tin, và vượt qua những rào cản, để chứng minh với Ngài rằng chúng con chân thành. Lạy Đức Chúa Trời Toàn Năng, xin ban cho, tối nay, để dân sự có thể tin, và được cứu khỏi tội lỗi và bệnh tật của họ. Và con cầu xin Ngài làm điều này vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.

¹⁰⁷ Và trong khi chúng ta cúi đầu, tôi chỉ tự hỏi, tối nay, bao nhiêu người bên trong và bên ngoài, muốn xưng nhận điều này với Đức Chúa Trời. “Lạy Chúa, con—con là một thành viên của giáo hội trong một thời gian dài, hoặc có lẽ con chưa. Nhưng, thực sự, có rất nhiều điều của thế giới rung động đối với con. Con có sự nóng nảy. Con có, ồ, điều gì đó mà không cho phép con đến nơi đó mà con có thể tin như con nên tin. Xin Ngài lấy điều đó khỏi con, tối nay, Chúa ôi? Và xin cho con vượt qua rào cản tội lỗi của sự không tin.” Mời bạn giơ tay lên với Ngài chứ? Xin Chúa ban phước cho các bạn. Tốt lắm. Ồ, nhiều bàn tay, khắp nơi.

¹⁰⁸ Lạy Chúa, Ngài thấy bàn tay của họ. Và cầu xin Đức Thánh Linh, mà bây giờ đã bảo họ giơ tay lên, xin Ngài đến và giải thoát họ khỏi những chấn động của thế gian, cho đến khi họ có thể vượt ra ngoài sự—sự mê hoặc tê liệt của con rắn, cú cắn con rắn đó về tội lỗi, những bùa mê của thế giới hiện đại này sẽ không dễ dành họ nữa. Xin cho họ ngược mắt lên với Đấng Christ ngay bây giờ và tiếp nhận Ngài như là Đấng Cứu Rỗi của họ, và chúng con sẽ ngợi khen Ngài. Chúng con cầu nguyện trong Danh Chúa Jêsus.

¹⁰⁹ Và bây giờ, trước khi chúng ta gọi người đau ốm và bệnh tật, có một số người ở đây tối nay, những người bị đau ốm, khổ sở

trong bất kỳ cách nào, mà sẽ nói, “Ôi Chúa, xin cho con cũng vượt qua hàng rào đó. Xin ban cho con đức tin để vượt qua tất cả những ý nghĩ của ma quỷ mà nói, ‘Người sẽ không làm được điều đó. Người không thể có được Nó’”? Mời các bạn giơ tay lên, và nói, “Lạy Chúa, xin thương xót con.” Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Ngài nhìn thấy tất cả bàn tay của các bạn. Chúng ở khắp tòa nhà.

¹¹⁰ Bây giờ, Cha ôi, xin ban cho điều gì đó sẽ xảy ra, tối nay, điều đó sẽ khiến những người này thấy rằng đây là Lễ thật, Lời của Đức Chúa Trời, và rằng Ngài sẽ giữ lời hứa của Ngài với họ, giống như Ngài đã làm với Áp-ra-ham, hay với Mô-i-se, hay với bất cứ ai. Làm sao, khi Ngài phán với Phi-e-rơ, “Hãy bước đến cùng Ta, trên mặt nước.” Và ông không bao giờ sụp xuống để xem loại cây cầu gì ở dưới nước. Ông thậm chí không bao giờ nhìn vào điều đó. Ông nhìn xem Chúa Jê-sus. Nhưng khi ông nhìn vào những cơn sóng, ông sẽ chìm xuống. Lạy Chúa, chúng con cầu nguyện, tối nay, để những ai bước ra, tối nay, sẽ vượt qua rào cản của những cơn sóng, và sẽ bước ngay đến với Chúa Jê-sus, bởi sự mời mọc của Ngài. Xin nghe chúng con, Chúa ôi. Và bây giờ xin ban cho đầy tớ Ngài sự khôn ngoan để biết phải làm gì vào giờ này, mà sẽ mang lại những ơn phước, sự cứu rỗi chữa lành, cả thể chất và thuộc linh, trong Danh Chúa Jê-sus. A-men.

Cảm ơn Ngài.

¹¹¹ Bây giờ với anh chị em những người đã giơ tay lên. Tôi sẽ hỏi anh chị em đôi điều. Tôi sẽ thay đổi buổi nhóm một chút, tối nay. Tối hôm qua chúng ta đã đưa họ vào phòng. Tối nay, chúng ta sẽ cố gắng xếp hàng cho họ, và đưa một nhóm lên bục giảng. Rồi, ngay lập tức sau khi buổi nhóm này kết thúc, khi mục sư nhận buổi nhóm, tôi sẽ hỏi, anh chị em nào đã giơ tay lên, khoảng hai mươi hay ba mươi người, tôi muốn anh chị em đến và quỳ gối trước bàn thờ này, nếu anh chị em thực sự có ý đó khi giơ tay lên, đây, Đức Chúa Trời sẽ làm điều đó, nếu anh chị em thực sự muốn nói điều đó, và sẽ chỉ nói và nói, “Lạy Chúa, xin cất mọi sự rung động của sự không tin ra khỏi con.” Ngài sẽ làm điều đó.

¹¹² Đây, anh em không thể tự do tiến về phía trước. Anh em không thể làm điều đó trong thế giới khoa học, với một chiếc

máy bay. Anh em không thể làm điều đó trong thế giới thuộc linh, với linh đó, chừng nào những tư tưởng con người và những tư tưởng tri thức của anh em, tôi nói về, vẫn còn đang nắm giữ anh em. “Tại sao, những...giáo hội này không tin Điều đó. Hội thánh này...” Đừng nghĩ thế. Chúa Jêsus là Đấng đã phán điều đó. Và giáo hội mà nói với anh em rằng, “Nó sai,” là một lời tiên tri giả. Tôi không nói điều đó có ác ý, nhưng tôi nói điều đó thành thật, bởi vì tôi sẽ phải đứng với anh chị em tại sự Phán xét. Những giáo sư đó, những người dạy những điều đó, là sai. Bây giờ hãy để...

113 Chỉ cho anh em thấy những gì Chúa Jêsus đã phán, rồi chúng ta sẽ thấy điều vĩ đại, nếu nó có thể được thực hiện. Tôi đoán có hai trăm người ở đây được cầu nguyện cho. Tôi muốn hỏi anh chị em đôi điều, dựa trên sứ điệp này bây giờ, về *Nhìn Xem Đấng Không Thấy Được*. Nếu Đấng không thấy được sẽ tuyên bố chính Ngài có thể nhìn thấy được, thì điều đó phải làm cho linh hồn bạn vượt qua mọi rào cản. Nếu Đấng Không Thấy Được, sẽ bày tỏ chính Ngài ở đây với anh em, bởi vì Ngài đã hứa Ngài sẽ làm điều đó. Bây giờ hãy nhớ, trong...

114 Chúng ta là dân Ngoại. Bây giờ, khi Ngài còn ở trên đất, không có ai tìm kiếm Ngài ngoài những người Do Thái và người Sa-ma-ri. Chúng ta, những dân Ngoại Anglo-Saxon, tuy nhiên là những người ngoại giáo. Chúng ta đang thờ phượng những hình tượng; tổ phụ của chúng ta. Nhưng người Do Thái đang tìm kiếm Ngài, và người Sa-ma-ri đang tìm kiếm Ngài. Và Ngài đến và chứng minh rằng Ngài là Đấng mà họ đang tìm kiếm, và họ không tin Ngài. Nhưng có một số người được chọn đã biết Ngài và nhận ra Ngài; cả người Do Thái và người Sa-ma-ri. Bây giờ nó sẽ giống như vậy với dân Ngoại. Bây giờ, cách Ngài đã bày tỏ chính Ngài cho người Do Thái và dân Ngoại, rằng Ngài đã...

115 Bây giờ, họ nói, “Các anh định—các anh định giết Ngài để làm gì?”

Người đó nói, “Bởi vì Ngài là một Người, mà làm cho chính Ngài là Đức Chúa Trời.”

116 Ngài vừa là Đức Chúa Trời vừa là con người. Đức Chúa Trời là con người bên trong. Chúa Jêsus là con người bên ngoài. Sự ra

ngoài...Chúa Jêsus phán, “Chính Ta không làm gì ngoài những gì Ta thấy Cha Ta làm.” Bất cứ ai cũng biết điều đó. “Những gì Cha tỏ cho Ta, đó là những gì Ta làm.”

117 Bây giờ hãy xem Ngài đã tuyên bố chính Ngài như thế nào với dân Do Thái; bằng cách nói cho Phi-e-rơ biết ông là ai, bằng cách nói cho Na-tha-na-ên biết ông là ai và ông đã làm gì trước khi ông đến. Đó là cách. Và họ nói, “Ngài...” Na-tha-na-ên nói, khi ông nghe điều đó, ông nói, “Ngài là Đấng Christ, vua của Y-sơ-ra-ên.”

118 Nhưng người Do Thái không tin đã nói, thế giới giáo hội, nói, “Ông ấy là một người theo thuyết duy linh. Ông ta là một con quỷ. Ông ta là Bê-ên-xê-bun.”

119 Chúa Jêsus phán, “Các người nói nghịch cùng Ta, thì sẽ được tha thứ cho các người,” bởi vì họ là những người Do Thái. “Nhưng, nếu không, trong những ngày sau rốt khi Đức Thánh Linh đến trên các dân Ngoại, một lời chống lại Ngài sẽ không bao giờ được tha thứ, trong đời này cũng như đời sau,” khi Đức Thánh Linh đến để làm điều giống như Ngài đã làm, vì Đức Thánh Linh sẽ làm chứng về Ngài. Vì vậy chúng ta tự đặt mình vào một tình trạng nghiêm trọng.

120 Bây giờ, bạn có tin rằng Đức Chúa Trời vẫn là Đức Chúa Trời hằng sống không? Bạn có tin rằng chúng ta đang sống trong những ngày sau rốt của thời kỳ dân Ngoại không? Và các giáo hội đang trông đợi Ngài đến? Và anh em có tin rằng Ngài đang chuẩn bị cho họ sẵn sàng cho sự Đến của Ngài không? Những bóng tối của sự Đến của Ngài được phủ trên trái đất; bệnh tật, đau buồn, bối rối về thời gian.

121 Và cái bóng về sự Đến của Ngài được đặt trên Hội thánh của Ngài. Và những điều này mà chúng ta làm trong Danh Ngài chỉ là cái bóng của những gì Ngài sẽ làm khi Ngài đến. Khi chúng ta thấy một đứa trẻ đang nằm ở đó, sắp chết vì bệnh bạch cầu, được sống lại trong năm phút, đó là hình bóng của khi Ngài đến. Bụi ở trong đất sẽ sống lại trong vẻ đẹp của tuổi trẻ. Đây chỉ là một cái bóng, nhưng nó làm cho anh em biết rằng Ngài đang đến. Chúng ta hãy phá tung ra và để mọi gông cùm qua một bên bây giờ.

122 Và nếu Ngài sẽ đến, tối nay, và sẽ làm những điều giống như Ngài đã làm với người đàn bà ở Sa-ma-ri và với người Do-thái, liệu các bạn dân Ngoại sẽ tin Ngài, và giải thoát linh hồn các bạn không? Bạn sẽ làm điều đó chứ? Hãy giơ tay lên với Ngài, nói, “Tôi sẽ.”

123 Bây giờ chúng ta hiểu lầm, khi chúng ta nói “sự chữa lành,” khi chúng ta nói “sự cứu rỗi.” Không có người nào có thể cứu các bạn. Tôi không quan tâm người đó làm gì, người đó không thể cứu các bạn; người đó không thể làm phép báp-têm cho các bạn đủ bằng nước. Người đó không thể làm gì để cứu anh em. Đấng Christ cứu anh em. Nhưng Ngài đã mở đường cho anh em được cứu. Người đó có thể rao giảng Lời, người đó có thể làm phép báp-têm bằng nước, nhưng Đấng Christ làm phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Đó là những gì Giảng đã nói, “Tôi làm phép báp-têm bằng nước, nhưng Đấng đến sau tôi làm phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh và Lửa.” Chúa Jêsus có thể tỏ cho thấy những dấu hiệu của Ngài về việc Ngài ở đây, rao giảng Lời Ngài bởi một mục sư, và đi xuống và chứng thực Lời đó bởi Ngài ở đây; nhưng đó là đức tin của anh em mà anh em được chữa lành. Thấy không?

124 Bây giờ chúng ta hãy cung kính hết sức; và, xin vui lòng, bây giờ, xin vui lòng. Tôi không nói rằng Ngài sẽ làm điều đó. Nhưng chúng ta sẽ gọi một hàng người cầu nguyện nhỏ lên đây. Và có một nhóm ở đây, tôi nghĩ, nếu tôi không nhầm, họ đã nói với tôi rằng họ đã phát ra một trăm thể. Điều đó có nghĩa là có một trăm người đang ngồi ở đây được cầu nguyện cho. Chúng ta sẽ hỗ trợ họ, mỗi người. Nếu các bạn không nản lòng và bỏ chạy, chúng tôi sẽ gọi được mọi người trong các bạn. Thấy không? Chúng ta không thể phục vụ họ tất cả cùng một lúc, chúng ta cũng không thể khiến tất cả họ đứng cùng một lúc. Nhưng chúng ta có thể yêu cầu một số người trong họ cùng đứng một lúc, có lẽ bốn, năm, hoặc sáu, bất cứ điều gì chúng ta có thể có được trên bục giảng quanh đây, hoặc lên xuống bên cạnh, nơi chúng ta có thể đứng với họ, bởi vì chúng ta không có chỗ. Nhưng nếu Đức Chúa Trời sẽ làm cho họ như Ngài đã làm, để chứng minh chính Ngài rằng Ngài ở đây, thì chúng ta nên nhìn vào Đấng Không Thấy Được và tin.

¹²⁵ Tất cả các bạn những người đau yếu mà đã giơ tay lên, nếu Chúa Jêsus sẽ đến và làm điều giống như Ngài đã làm khi Ngài còn ở đây trên đất, qua những thân thể con người...

¹²⁶ Tôi đã rất ngạc nhiên ngày nọ, khi tôi thấy một trong những giáo sư vĩ đại nhất, tôi nghĩ, trên thế giới. Ông ấy là một người vĩ đại. Đừng hiểu lầm tôi. Billy Graham, người mà Chúa đang sử dụng, một người vĩ đại. Nhưng đó là một mẫu trong tờ báo, mà một số...người nào đó ở đâu đó đã viết cho ông ấy, và muốn biết, “Còn về ba ngôi thì sao? Có phải, thực sự, ba Đức Chúa Trời, hay chỉ có một Đức Chúa Trời?”

¹²⁷ Và Billy Graham đã trả lời anh ta, và nói, “Nó chưa được bày tỏ.” Chúng ta có bài báo này.

¹²⁸ Ồ, thưa anh em, anh em đừng bao giờ tin có ba Đức Chúa Trời. Chỉ có một Đức Chúa Trời. Có ba chức vụ của một Đức Chúa Trời đó. Cương vị làm Cha, làm Con, và Đức Thánh Linh; Đức Chúa Trời giáng xuống từ Trời. Ngài đã ở lại trên núi, trong một Trụ Lửa. Ngài đã giáng xuống và đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta, trong cương vị làm Con, từ cương vị làm Cha. Và bây giờ ngự trong Hội thánh Ngài, như Đức Thánh Linh. Cùng một Đức Chúa Trời! Không phải ba Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời không hề thay đổi! Hiểu không? Đức Chúa Trời không hề thay đổi!

¹²⁹ Bây giờ, hãy xem, khi Ngài còn ở đây trên đất. Hãy lắng nghe kỹ bây giờ. Khi Ngài còn ở đây trên đất, Ngài đã phán điều này, “Còn ít lâu, thế gian sẽ không thấy Ta, tuy nhiên các người sẽ thấy. Ta đến từ Đức Chúa Trời, và Ta trở về với Đức Chúa Trời.” Bao nhiêu người biết Kinh Thánh nói điều đó? Ồ, những gì Ngài đã có khi Ngài còn ở đây trên đất, thì Ngài phải trở lại để làm giống như vậy. “Và còn ít nữa, và Ta sẽ ở với các người, thậm chí ở trong các người. Và các công việc Ta làm các người cũng sẽ làm.” Thấy không? Điều đó làm cho Ngài giống như vậy. Cũng nhánh đó, cứ tiếp tục sanh ra từ Gốc Nho. Thấy không? Thấy không? Một nhánh ở đây, thời đại hội thánh khác ở đây, một nhánh khác ở đây; đó là những nhánh từ Gốc Nho. Bây giờ để ý Ngài trong nhánh ở đó.

¹³⁰ Khi Ngài còn ở đây trên đất, Ngài phán Ngài đến từ Đức Chúa Trời, là Trụ Lửa, và Ngài phán Ngài đã trở về với Đức Chúa Trời.

¹³¹ Sau sự chết, sự chôn và sự sống lại của Ngài, Phao-lô đang trên đường đi xuống thành Đa-mách, và Điều gì đó đã giáng xuống ông. Anh em nhớ điều đó không? Công vụ, chương thứ 8, tôi tin vậy. Và khi ông nhìn lên, Trụ Lửa đó đã ở trong đồng vắng, Chúa Jêsus Christ đã quay trở lại với Trụ Ánh Sáng mà đã làm mù mắt ông. Đúng thế không? Rồi Ngài đã trở về với Đức Chúa Trời. Và Phao-lô nói...

Ngài phán, “Hỡi Sau-lơ, Sau-lơ, sao ngươi bắt bớ Ta?”

Ông thưa, “Lạy Chúa, Chúa là Ai?”

Ngài phán, “Ta là Chúa Jêsus.” Ngài là Trụ Lửa.

¹³² Tôi nói điều này với đèn tạm, không phải là sự báng bổ, nhưng anh em có biết Đấng đó, cùng Thánh Linh đó, đang ở với chúng ta bây giờ không? Chúng ta có bức hình của Ngài được treo ở đây, bởi thế giới khoa học. Và những dấu hiệu mà Ngài đã làm ở đó, cho thấy rằng Ngài vẫn đang sống trong Hội thánh của Ngài; không phải là một loại dấu lạ khác, nhưng cùng một dấu lạ. “Còn ít lâu, và thế gian không còn thấy Ta nữa,” người trí thức, “nhưng, các ngươi,” là những người đã vượt qua rào cản âm thanh, để tin Lời, “các ngươi sẽ thấy Ta.” Tôi hy vọng rằng anh em ở trong “các ngươi” tối nay.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

¹³³ Lạy Chúa, bây giờ, phần còn lại của buổi nhóm, sẽ phải là Ngài, sau những lời như thế này, để xác nhận rằng Ngài đã nói Lễ thật. Con cầu xin Ngài sẽ ban cho những ơn phước này, qua Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

¹³⁴ Bây giờ bao nhiêu...Anh chị em có thể cầu nguyện ở đây, chúng ta không thể khiến anh chị em lên cùng một lúc. Nhưng nếu anh chị em không nản lòng, tối nay, tối mai, Chúa nhật và tối Chúa nhật, vân vân, chúng tôi sẽ giúp anh chị em. Nhưng bây giờ chúng ta hãy bắt đầu tối nay, và bắt đầu đưa lên một số người. Và những ai có thể, mà không thể bước đi, tôi sẽ gọi cho các bạn từng người một và đặt các bạn ở đây. Nếu các bạn không thể bước đi, khi tôi gọi đến số của các bạn, thì các bạn giơ tay lên,

và rồi một số người giữ trật tự ở đây sẽ đến và đưa các bạn lên. Được rồi.

135 Thẻ cầu nguyện số một, ai có? Hãy giơ tay lên nếu bạn có thể cầu nguyện số một. Hãy giơ tay lên. Chắc chắn vậy. Người nào đó có lẽ không thể...Ồ, có lẽ tôi đã sai. Billy ở đâu? Có lẽ đó là...Gì hả? [Người nào đó nói, “Một A?”—Bt.] Vâng, được rồi. Nếu ông có thể bước đi, thưa ông, hãy đến ngay đây.

136 Thẻ cầu nguyện số hai. Nếu bạn có thể giơ tay lên, hãy giơ tay lên. Được rồi.

137 Số ba. Ngay tại đây, mời các bạn đến ngay đây, nếu các bạn có thể. Bây giờ, nếu bạn không thể, cứ vẫy tay, và một số người trong họ sẽ đến đón bạn. Số ba.

138 Số bốn. Chữ đó là gì? [Một anh em nói, “J.”—Bt.] J? Được rồi. Số bốn, mời bạn giơ tay lên. Người phụ nữ ở phía sau, đã đứng dậy rồi.

Số năm.

139 Bây giờ khi Billy đi xuống để phát thẻ cầu nguyện, hay Leo, hay Gene, Anh Wood, hay bất cứ ai phát chúng ra, họ đến đây trước anh em, và trộn những thẻ đó lại, với nhau, và chỉ đưa cho anh em bất cứ thẻ cầu nguyện nào anh em muốn. Hiểu không? Điều đó tùy thuộc vào bạn, chỉ cần lấy thẻ của bạn. Bạn có thể... Người ngồi bên cạnh bạn có thể có số một, người kế tiếp có thể có số mười lăm, người sau ở trên đây có số hai. Chúng chỉ bị trộn lẫn. Được rồi.

140 Thẻ cầu nguyện số ba, ai có? [Người nào đó nói, “Ở đằng kia.”—Bt.] Ở trên đây? Được rồi.

Số bốn.

141 Số năm. [Một anh em nói, “Có số năm.”—Bt.] Số năm.

142 Số sáu. Trở lại người phía sau, được rồi. Nếu bạn muốn, phía sau đó, cứ để cô gái trẻ đó đi qua.

143 Số bảy, mời bạn giơ tay lên. Của chị là số bảy phải không, chị ơi? Được rồi.

144 Số tám, mời chị giơ tay lên, nếu chị có thể. Người phụ nữ ở ngay đây, số tám. Được rồi, chị ơi, lấy chỗ của chị.

Số chín. Chị này ở đây. Được rồi, chị ơi.

¹⁴⁵ Số mười. [Người nào đó nói, “Ngay trong góc đó.”—Bt.] Được rồi. Số mười. Chúng ta hãy—chúng ta hãy nghỉ ở đó, bởi vì chúng ta đang bị tắc nghẽn ở đó một chút. Nếu họ chỉ lùi lại một chút, xin vui lòng. Ồ, chúng ta sẽ lấy mười. Bây giờ, tôi đoán...Chị có số mười, phải không, chị? Nếu các bạn có thể di chuyển ngay, những quý ông đó ngay tại đó, họ sẽ để cho các bạn vào hàng. Bây giờ, được rồi.

¹⁴⁶ Bao nhiêu? [Người nào đó nói, “Số chín.”—Bt.] Số chín bị thiếu. [Một anh em nói, “Không. Ngay đây, Anh Billy.”] Ồ, ở đó—ở đó, không thể, ồ, nếu cô ấy không thể bước đi, cứ để cô ấy ngồi đó và mang cô ấy đến khi số của cô ấy được gọi. Được rồi. Chỉ khi số của chị...Nếu chị không thể đứng lâu, chị ơi, cứ đợi cho đến khi số của chị được gọi, rồi chị có thể đến. Điều đó ổn thôi. Được rồi, cứ—cứ ngồi. Điều đó ổn thôi. Bây giờ, nếu cô ấy không thể đi, ồ, khi số của cô ấy được gọi, một số người trong số họ sẽ mang cô ấy đến đây, hoặc bất cứ điều gì khác. Điều đó ổn thôi. Được rồi.

¹⁴⁷ Số, những con số khác chúng ta đã bỏ qua là gì? [Một anh em nói, “Đó là tất cả chúng.”—Bt.] Chỉ thế thôi. Được rồi. Bây giờ chúng ta có bao nhiêu? Đó có phải là cuối hàng ngay tại đó không? Ồ, được rồi.

¹⁴⁸ Bây giờ, tôi muốn biết rằng tất cả các bạn trong hàng này, đang đứng trong hàng ở đây bây giờ, Tôi muốn hỏi các bạn câu hỏi này. Các bạn có tin một cách long trọng rằng Chúa Jêsus Christ là Con Đức Chúa Trời không? Và các bạn tin rằng Ngài đã sống lại từ kẻ chết không? Và Ngài không chết bây giờ, nhưng Ngài đang sống. Các bạn có tin rằng—rằng Ngài có thể thực hiện và làm giống như Ngài đã làm khi Ngài còn ở trên đất này không? Và các bạn tin rằng Ngài đã sai Thánh Linh của Ngài vào trong Hội thánh của Ngài, để tiếp tục công việc của Ngài không?

¹⁴⁹ Bao nhiêu người trong các bạn là người lạ với tôi, hãy giơ tay lên? Tôi không biết các bạn. Được rồi. Tôi không biết anh. Được rồi. Được rồi. Đó có phải là mọi bàn tay không? Tất cả những bàn tay đã đưa lên, mà họ không biết tôi? Được rồi. Tôi là một người lạ đối với những người đó. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy họ.

150 Bao nhiêu người trong tòa nhà là người lạ đối với tôi, mà tôi không biết các bạn. Không, các bạn không cần phải lên đây, chỉ bất cứ nơi nào. Ồ, tôi thấy, hơn một nửa hội chúng là những người lạ. Được rồi. Nếu tôi là người lạ đối với các bạn, tôi muốn hỏi các bạn ở ngoài đó trong—trong cửa tọa. Nếu Chúa Jêsus còn sống ngày hôm nay... Và thấy đây có phải là lời Kinh Thánh không.

151 Lần nọ có một người đàn bà có một vấn đề lớn với bà, một vấn đề về huyết. Bà ấy đã bị bệnh đó trong khoảng mười hai năm, tôi tin, hoặc lâu hơn. Và bà đã tốn hết tiền cho các bác sĩ.

152 Đây là hai cô gái đang ngồi ở đây trong những chiếc xe lăn. Hỏi các cô gái, các bạn tin, rằng Chúa Jêsus đã sống lại từ kẻ chết không? Các cô đang trông đợi Ngài tối nay để được khỏe mạnh chứ? Các cô có—các cô có... Các cô có thể cầu nguyện không? Được rồi. Chỉ là chưa được gọi. Điều đó ổn thôi. Cứ trung tín. Được rồi.

153 Đừng nghi ngờ. Cứ tin bây giờ. Và nếu thể của bạn không được gọi tối nay, hãy quay lại tối mai, đấy. Cứ tiếp tục... Cho dù, cứ tiếp tục đến, đấy, nó sẽ đến ở đây. Và bạn thậm chí không phải có thể của mình. Chỉ tin. Hãy xem điều gì xảy ra.

154 Và với các bạn ở ngoài đó trong cửa tọa, những người không có thể cầu nguyện. Bao nhiêu người ở đây không có thể cầu nguyện? Hãy giơ tay lên. Hãy nhìn vào đó. Bây giờ các bạn không có thể cầu nguyện, nếu những người này ở đây...

155 Tôi sẽ dựa trên trên một lời Kinh Thánh. Mọi việc chúng ta phải làm phải phù hợp với Kinh Thánh, từ Sáng thế ký đến Khải huyền. Đó phải là Đức Chúa Trời. Như tôi đã nói tối hôm qua, nó phải là như vậy “từ ban đầu.” Hiểu không? Bây giờ, nếu các bạn không có thể cầu nguyện... Những người này ở đây có thể cầu nguyện, tôi sẽ hỏi họ những câu Kinh Thánh giống như nó có ý nghĩa trong Kinh Thánh, cả đàn ông và đàn bà.

156 Và đối với các bạn ở ngoài đó, mà không có cái này, một—một thể cầu nguyện, rằng các bạn sẽ không ở trong hàng, tối nay. Vậy thì, các bạn có thể có thể cầu nguyện lần nữa vào ngày mai. Nhưng bây giờ... Và anh ấy sẽ kết thúc. Có nhiều người, và chúng

ta sẽ đưa họ qua đây, cách nào đó, và cầu nguyện cho họ, nếu các bạn cứ kiên nhẫn. Đừng vội vàng; đấy, thế thì chính các bạn bắt đầu rung động. Thấy không? Cứ đứng yên, nói, “Lạy Chúa, con ở đây. Ngài biết con.” Và—và, rồi, các bạn nói điều này.

157 Có một câu Kinh Thánh trong Kinh Thánh, nơi người đàn bà này bị bệnh mất huyết, và bà ấy đi qua một đám người đang cố gắng giữ bà im lặng. Và bà muốn đến với Chủ, là Đức Chúa Jêsus. Và cuối cùng bà đã đến được nơi Ngài ở, vì bà đã nói trong lòng, “Nếu tôi có thể chạm vào áo Người đó, tôi sẽ được khỏe mạnh.” Bao nhiêu người đã từng nghe câu chuyện đó? Bây giờ, Chúa Jêsus, đang đi cùng với đám đông, và sau một lát người đàn bà đã chạm vào Ngài. Trong lòng bà, bà nghĩ. Bà đã làm gì lúc đó? Đó là sự đoán trước của bà. Khi bà chạm vào đó, bà đã vượt qua rào cản âm thanh. Chính là điều đó. Bà đã được tự do. Vì trong lòng bà, bà nói, “Tôi đã làm chính xác những gì tôi nghĩ. ‘Nếu tôi làm vậy, tôi sẽ được chữa lành.’”

158 Và các bạn có tin, nếu Chúa Jêsus sẽ bày tỏ chính Ngài tối nay, các bạn sẽ nhận được điều tương tự không? Được rồi. Bây giờ cứ tin. Hãy giữ điều đó trong lòng.

159 Và rồi bà bước ra, có lẽ, ở nơi nào đó trong đám đông, và ngồi xuống. Chúa Jêsus dừng lại, và phán, “Ai đã rờ đến Ta?”

160 Và họ nói, “Không ai đụng đến Ngài.” Mọi người nói, “Chúng tôi không hề. Chúng tôi không hề.” Mọi người đều chối điều đó. “Không ai đụng đến Ngài.”

161 Và Phi-e-rơ thưa, “Lạy Chúa,” ông trách Ngài, và nói, “Ngài muốn nói điều như thế để làm gì?” điều gì đó theo cách này, “‘Ai đã rờ đến Ngài?’ khi mọi người đang chạm vào Ngài, đang đụng đến Ngài? ‘Xin chào, thưa Thầy! Rất vui được gặp Ngài, thưa Thầy! Xin chào, Chúa Jêsus, Tiên tri người Ga-li-lê! Chúng tôi—chúng tôi rất vui mừng được gặp Ngài! Ngài thế nào?’ Mọi người đang chạm vào Ngài.”

162 Ngài phán, “Điều đó có thể đúng. Nhưng người nào đó đã chạm vào Ta khác hẳn.” Đó là sự đụng chạm anh em muốn. “Người nào đó đã chạm vào Ta theo cách mà họ vượt qua rào

cản âm thanh. Ta cảm thấy quyền phép, sự yếu đuối, đến trên Ta, sức mạnh ra từ Ta.”

¹⁶³ Và Ngài nhìn quanh. Và trong Ngài ngự Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Các bạn tin điều đó không? Và Ngài nhìn chung quanh, trên cử tọa, cho đến khi Ngài tìm thấy người đã chạm vào Ngài. Và Ngài đã nói với bà về tình trạng của bà, và nói rằng đức tin của bà đã cứu bà. “Không có khải tượng à?” Không, Ngài chỉ biết rằng đức tin của bà đã cứu bà, bởi vì sự lôi kéo của tất cả đức tin vào trong đó, nó lớn hơn rất nhiều trong bà.

¹⁶⁴ Vậy thì, nếu Chúa Jêsus cũng giống như vậy ngày hôm nay, Ngài sẽ không làm giống như vậy sao? Bây giờ, làm thế nào anh em biết đó là Ngài? Đấy, bây giờ, anh em phải đầu phục chính mình.

Bây giờ ở đây là nơi tôi phải nhìn vào Đấng Không Thấy Được.

Anh có phải là người đầu tiên không? Nó ở đâu?

¹⁶⁵ Ai ở trong...giữ hàng? Anh, Anh Neville à? Ồ, Billy. Được rồi.

¹⁶⁶ Ông là người đầu tiên? Được rồi. Bây giờ ông có thể chỉ bước đến gần hơn vài bước, nếu ông muốn, thưa ông.

¹⁶⁷ Đây là một người mà tôi có...Tôi tin anh đã nói chúng ta không biết nhau, vì vậy đây là lần đầu tiên chúng ta gặp nhau. Làm sao tôi biết người đàn ông đó? Tôi không biết. Đức Chúa Trời biết, theo như tôi—theo như tôi biết, tôi chưa bao giờ gặp anh ấy trong đời. Có một người lạ hoàn toàn.

¹⁶⁸ Bây giờ, tôi đã nói rằng Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Bây giờ, điều đó dựa trên nhiều đức tin. Nếu không phải vậy, thì tôi thấy là một kẻ giả hình, và Kinh Thánh là một lời nói dối. Bây giờ, tôi phải làm gì bây giờ? Nhìn vào thứ trí tuệ nào đó? Làm thế nào tôi có thể? Tôi phải nhìn lên Đấng Không Thấy Được. Nhưng tại sao tôi đang làm điều đó? Ngài đã hứa điều đó. Thế đấy. Bây giờ, *anh* làm giống như vậy, và *anh* cũng làm như vậy. Tất cả các bạn đều làm giống như vậy. Nó không thể sai. Tôi có thể sai, các bạn có thể sai, nhưng Đức Chúa Trời không thể sai.

¹⁶⁹ Bây giờ ở đây là hai người đàn ông, đã gặp nhau lần đầu tiên trong đời. Bây giờ, vì vậy, để tôi dành thời gian.

¹⁷⁰ Bây giờ, đây là một cảnh tượng Kinh Thánh. Có một người đã đi và kiếm một người, và đưa người đó đến nhà thờ, hay nơi Chúa Jêsus ở, và tên ông là Na-tha-na-ên. Chúa Jêsus chưa bao giờ nhìn thấy ông. Vì vậy khi ông đến với Chúa Jêsus, Chúa Jêsus phán, “Kìa một người Y-sơ-ra-ên thật trong người không có điều chi dối trá.”

¹⁷¹ Nếu tôi nói điều đó để anh em biết tôi đang nói gì, tôi muốn nói, “Có một người thành thật, một tín hữu Cơ-đốc.” Họ sẽ nói...

¹⁷² “Tại sao,” ông nói, “thưa Thầy, ồ, Ngài chưa bao giờ gặp tôi trong đời. Làm sao Ngài biết tôi? Làm sao Ngài biết?” Bây giờ, không phải cách Ngài ăn mặc, bởi vì tất cả những người Đông phương ăn mặc giống nhau. Người ấy có thể là một người Hy Lạp. Người ấy có thể là một người Ai Cập. Người—người ấy có thể là nhiều thứ.

¹⁷³ Nhưng Chúa Jêsus phán, “Người ấy là người Y-sơ-ra-ên. Và người ấy thành thật, và không có một chút chi dối trá trong người.”

Ông nói, “Làm sao Ngài biết điều đó?”

¹⁷⁴ Ngài phán, “Trước khi Phi-líp gọi người, khi người ở dưới cây ấy, Ta đã thấy người.” Đó là Chúa Jêsus ngày hôm qua.

¹⁷⁵ Nếu Ngài cũng giống như vậy ngày hôm nay, và ngự trong chúng ta, khi Ngài đã hứa Ngài sẽ làm, và sẽ tỏ cho người này biết. Anh ấy có thể ở đây vì những rắc rối về tài chính. Anh ấy có thể là một người sắp chết. Người ấy có thể là một con người tội lỗi. Người ấy có thể là một người công bình. Tôi không biết. Tôi không thể nói với anh em, nhưng Đức Chúa Trời biết điều đó. Thế thì, nếu Ngài bày tỏ chính Ngài ở đây, rằng Chúa Jêsus sống, và sẽ nói với người đó, rồi để người đó là người phán xét điều đó đúng hay không. Và rồi điều đó có làm cho tất cả anh chị em tin Ngài không? rằng Ngài có thể nhìn thấy được ở đây. Đó là Bản thể của Ngài. Bây giờ, Ngài không thể bày tỏ chính Ngài trong một thân thể xác thật. Đó là Thánh Linh của Ngài.

¹⁷⁶ Bây giờ, Ngài đã cho phép bức ảnh của Ngài được chụp ở đó, anh em thấy điều đó, mà thế giới khoa học đã có ở Washington, DC. Cùng một Thiên sứ của Đức Chúa Trời, cùng một Trụ Lửa,

Đấng ngự trong Chúa Jêsus, đã làm điều giống như vậy với—với Phi-líp, hay Na-tha-na-ên. Cũng chính Chúa Jêsus đã hứa sẽ đến và ngự trong chúng ta, và làm những công việc giống như vậy. Mọi người hiểu rõ bây giờ chứ? Được rồi.

¹⁷⁷ Bây giờ, lạy Chúa, xin cho điều đó được biết rằng Ngài là Đức Chúa Trời, và rằng chúng con là đầy tớ của Ngài. Thế thì, Ngài yêu chúng con. Và Ngài muốn những người này tin Ngài, và vượt qua mọi rào cản tội lỗi trên đời, để họ có thể được cứu và chữa lành vì sự vinh hiển Ngài. A-men.

¹⁷⁸ Bây giờ, chỉ để nói giống như Phi-e-rơ đã làm ở cổng Đẹp, với người bị què từ khi còn trong bụng mẹ, ông nói, “Hãy nhìn chúng tôi.” Điều đó chỉ để—để tin, để khiến ông ta...chú ý, để ông ta chú ý.

¹⁷⁹ Giống như Chúa chúng ta đã làm với người đàn bà bên giếng. Ngài đã nắm bắt và nắm bắt cuộc trò chuyện của bà. Phán, “Hãy cho Ta uống nước.” Đây, tiếp tục, nói chuyện.

¹⁸⁰ Bây giờ, nếu tôi không biết anh, anh chỉ là một người đàn ông ở ngoài đó trong cửa tạ. Và nếu tôi không biết anh, và Chúa sẽ giải thích cho tôi điều gì đó mà anh đã làm trong đời sống mình, hoặc những gì anh đang mong muốn, tài chính, sức khỏe, hay bất cứ điều gì, và sẽ làm cho nó thật sự rõ ràng, thì anh sẽ tin rằng Ngài ở đây để ban cho anh những gì anh đang cầu xin. Anh sẽ tin điều đó chứ? [Người anh em nói, “A-men. Tôi chắc tin.”—Bt.] Được rồi.

¹⁸¹ Sự tôn kính bây giờ. Bây giờ cứ cầu nguyện, cho đến khi Đức Thánh Linh bắt đầu ngự trên chúng ta.

¹⁸² Vâng. Tôi thấy người đàn ông này. Và anh ấy...Tôi thấy một người nhỏ bé đang đứng gần, anh ấy đang thắc mắc, hay là, anh ấy muốn được cầu nguyện cho. Đó là người nào khác mà anh muốn được cầu nguyện cho. Đó là một—một cô gái, một cô bé. Và anh không đến từ đất nước này. Anh đến từ gần một—một cái hồ lớn, nơi nào đó. Đó là, anh đến từ một thành phố gần một thành phố lớn có mái vòm lớn. Đó là Buffalo, New York. Anh ở gần Buffalo, New York. Anh bị cao huyết áp. Đó là điều không ổn với anh. Nhưng anh đang cầu nguyện cho đứa trẻ này. Anh

tin tôi là dây tở của Ngài không? [Người anh em nói, “Chắc chắn rồi.”—Bt.] Anh là Ông Holden. Đó là tên của anh. Hãy trở về và nhận những gì anh đã cầu xin. Đặt chiếc khăn tay đó lên nó, nó sẽ chấm dứt với...?...

183 Anh có tin Chúa Jêsus Christ sống không? Đó là gì? Đấng Không Thấy Được trở nên có thể thấy được. Đó là gì? Cùng một Chúa Jêsus, những bông trái giống nhau, những dấu hiệu giống như vậy, cùng một việc mà Ngài đã làm.

184 Bây giờ đây là một người phụ nữ, tiếp theo. Tôi nói với bà giống như Ngài đã nói với người đàn bà bên giếng. Chúng ta có phải là người lạ với nhau không? [Chị ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Chúng ta là người lạ. Vì vậy mọi người sẽ biết, ở bên ngoài, cứ—cứ giơ tay lên. Vì vậy đây là buổi nhóm đầu tiên của chúng ta. Chúng ta là người lạ với nhau.

185 Bây giờ, tôi không biết những gì người đàn ông đó đã có cách đây vài phút, nhưng, bất kể đó là gì, tôi không liên quan gì đến sự chữa lành của anh ấy. Đức Chúa Trời đã làm điều đó. Đức tin của anh ấy đã làm điều đó. Tôi không có gì để làm với. Nó chỉ là một ân tứ.

186 Vì, trong tòa nhà này bây giờ, cũng giống như các Thiên sứ mà Ghê-ha-xi đã thấy khi Ê-li-sê mở mắt người ấy. Trong tòa nhà này là Chúa Jêsus. Vậy, đừng nhìn vào những gì bạn thấy. Hãy nhìn những gì bạn không thấy. Bởi vì, đó là lời hứa của Đức Chúa Trời rằng Đức Chúa Trời đã phán Ngài sẽ làm điều này, và Ngài đang làm điều đó.

187 Bây giờ, Ngài đã nói chuyện với người đàn bà chỉ một phút, cho đến khi Ngài tìm thấy nan đề của bà là gì. Và đó là cách tôi muốn làm với chị, bởi vì Ngài vẫn y nguyên. Nếu tôi là người lạ, và không biết chị, thì Ngài sẽ...Nó sẽ phải là cách nào đó, cách siêu nhiên nào đó, cách nào đó, để tiếp xúc với chị. Chị có tin rằng đó là Chúa của chị đang cho phép tôi làm điều đó không?

188 Bây giờ, nếu chị muốn biết, có điều gì đó đã xảy ra trong tòa nhà ngay lúc đó, một sự chữa lành. Đó là một phụ nữ đang ngồi ở đây, ngay ở ngoài đây trong cử tọa, hầu như là một phụ nữ có thân hình nặng nề. Chị ấy giơ tay lên, và mắt chị ấy nhắm lại, cầu

nguyện. Chị ấy bị bệnh đường ruột và đau lưng, và chị ấy đang cầu nguyện để Đức Chúa Trời chữa lành cho chị ấy. Chị ấy đang ngồi ngay ở đây, đeo kính, mặc bộ đồ tối màu, ngay ở cuối hàng này.

189 Anh đã giơ tay lên, đó là điều không ổn với anh. Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên như thế. Tôi không biết anh, phải không? Không, thưa ông. Chúng ta là những người xa lạ. Đi về nhà bây giờ. Ông đã chạm vào đường viền áo Ngài. Ông đã chạm vào Ngài, bởi vì tôi cách ông hơn sáu thước. Nhưng ông đã chạm vào Ngài, Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm mà có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta.

190 Bây giờ, phần còn lại của các bạn. Có một phụ nữ không có thể, không có thứ gì cả, cứ ngồi đó chờ đợi. Các bạn cũng làm như vậy. Một số...

191 Chị là vợ của người đàn ông vừa ở đây, bởi vì tôi thấy cả hai anh chị ở cùng một nhà. Và chị đang đau khổ với tình trạng thần kinh. Ngoài ra, tôi thấy chị đã đến một bác sĩ và chị đã có một sự xét nghiệm, và sự xét nghiệm ở những phần dưới cùng. Và ông ấy nói, bằng cách nhìn, "Nó là những khối u." Và đó là trong dạ dày và trong các cơ quan của phụ nữ, và muốn chị được giải phẫu, nhưng chị có đức tin, và tin nếu chị đến đây và tôi cầu nguyện cho chị, chị sẽ được chữa lành. Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên, mọi người sẽ thấy.

192 Bây giờ, Ngài là Đấng biết chị ấy ở đây, và biết những tình trạng, Ngài có thể làm được điều đó chứ?

Hãy đến đây.

193 Lạy Chúa Jêsus, xin ban ơn, Ôi Đức Chúa Trời, hầu cho đức tin và sự vui mừng của chị sẽ được đầy dẫy, tối nay, để chị sẽ được tự do hoàn toàn, và mang lại niềm vui và sự cứu rỗi cho những ai mà chị tiếp xúc. Con đã sai chị ấy...và đuổi điều ác này ra khỏi chị trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

194 Chị cảm thấy khác hẳn bây giờ. Cứ tiếp tục cảm thấy như thế, và vui mừng, nó sẽ rời khỏi chị, mãi mãi.

195 Chị thế nào? Cứ thật cung kính, chỉ một lát. Theo như tôi biết, lần đầu tiên chúng ta gặp nhau. Nhưng Đức Chúa Trời biết cả hai

chúng ta. Ngài biết về chị và Ngài biết về tôi. Và nếu Ngài sẽ bày tỏ cho tôi chị ở đây để làm gì, hay điều gì đó mà chị đã làm, mà lẽ ra chị không nên làm, hay điều gì đó chị nên làm, mà chị đã không làm; nhưng chị biết rằng tôi không biết chị ở đây để làm gì. Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên. Nhưng nó sẽ là, phải đến qua sự phân biệt siêu nhiên nào đó. Tôi rất vui mừng rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

¹⁹⁶ Chị không cầu nguyện cho chính mình, mặc dù chị cần nó. Chị đang cầu xin cho con trai mình. Và con trai của chị không có ở đây. Anh ấy ở trong một thành phố lớn, một thành phố lớn, và nó ở phía Đông. Tôi đã ở đó. Chiến dịch cuối cùng của tôi là ở đó, Philadelphia. Đúng vậy. Anh ấy là một thầy giảng. Và họ sẽ phẫu thuật cho anh ấy. Và họ đang xét nghiệm anh ấy để tìm một—một chứng thoát vị. Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Hiểu không? Chị tin rằng Đức Chúa Trời sẽ làm những gì chị đang cầu xin Ngài không? [Chị ấy nói, “Vâng. Vâng, tôi tin. Vâng, tôi thật sự tin Ngài sẽ làm điều đó.”—Bt.]

¹⁹⁷ Ôi Đức Chúa Trời Đời đời, xin xác nhận đức tin của người đàn bà bằng dấu lạ và sự kỳ diệu. Xin ban cho sự giải cứu về điều này những gì chị ấy cầu xin. Qua Danh Chúa Jêsus Christ con cầu xin điều đó. A-men.

Cầu xin Đức Chúa Trời ban cho chị điều mà chị đã cầu xin.

Và hãy cung kính.

¹⁹⁸ Một phụ nữ nhỏ bé với chiếc khăn tay của mình lên mũi, cầu nguyện cho cơn đau đầu của mình. Chị tin Đức Chúa Jêsus làm cho chị khỏe mạnh không? Người phụ nữ đang ngồi ngay đây bên người đàn ông đeo kính. Chị có tin rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành cho chị không, quý cô mặc áo dài màu xanh? Hãy giơ tay lên nếu đó là điều sai trật. Hãy đi và được chữa lành. Đức tin của chị làm cho chị khỏe mạnh.

¹⁹⁹ Chị có tin Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, có thể bày tỏ cho tôi chị ở đây để làm gì không? Chị có nhiều điều không ổn với chị; rất lo lắng, những biến chứng, bệnh phái nữ, bệnh phụ nữ, hầu như là một tình trạng suy sụp, kinh khủng. Chị không đến từ thành phố này. Tuy nhiên, chị đến từ Indiana, Lafayette.

Bà Elison, hãy trở về. Bệnh tật của bà đã lìa khỏi bà. Hãy về nhà và tỏ cho thấy những gì Đức Chúa Trời đã làm cho bà. A-men.

200 Bà có tin rằng Đức Chúa Trời có thể nói với tôi bà ở đây để làm gì không? Nếu Ngài muốn, bà sẽ tin Ngài hết lòng chứ? Bà không ở đây vì chính bà. Bà ở đây vì đứa bé đó. Nếu Đức Chúa Trời sẽ nói cho tôi biết điều gì không ổn với đứa bé đó, bà sẽ tin tôi chứ? Đó là một khối u máu. Đúng vậy, phải không? Bà tin, nếu tôi cầu xin Đức Chúa Trời đuoải điều đó ra khỏi đứa bé ấy, đứa bé sẽ sống chứ?

201 Hãy cúi đầu. Bây giờ, đứa bé quá nhỏ để có đức tin. Thấy không?

202 Ôi Chúa là Đức Chúa Trời, họ đã mang đến cho Ngài những đứa trẻ, và Ngài đã ban phước cho chúng. Và cũng chính Chúa Jêsus đó đang đứng hiện diện đây bây giờ.

203 Tôi lên án ma quỷ này đang cố gắng lấy đi sự sống của đứa trẻ sơ sinh này. Hãy rời khỏi nó, hỡi Sa-tan. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, hãy ra khỏi đứa bé.

204 Bây giờ nhận lấy nó. Đừng không tin. Điều đó sẽ lìa khỏi đứa bé. Hãy có đức tin.

205 Bố, đang ngồi đó với đầu cúi xuống, với bệnh túi mật đó. Tôi không biết ông, nhưng Ngài biết ông. Ông đau khổ với những cơn đau túi mật. Và ông bị một áp lực lớn trong lồng ngực của mình. Nếu đúng thế, hãy vẫy tay. Ông có tin tôi là tiên tri của Ngài không? Thế thì đi về nhà, từ buổi nhóm này, và không bao giờ đau khổ với nó nữa. Được khỏe mạnh, trong Danh Chúa Jêsus.

206 Anh tin tôi là đầy tớ của Ngài không? Nếu Đức Chúa Trời sẽ nói cho tôi biết bệnh của anh, anh sẽ tin hết lòng chứ?

207 Bây giờ, có điều gì đó đang xảy ra trong tòa nhà. Cứ tiếp tục tin. Nhưng có điều gì đó đang đến, mạnh mẽ, rất mạnh mẽ. Có một người phụ nữ da màu đang đứng bên cạnh người phụ nữ này. Cứ nhòa dần. Tôi thấy một phụ nữ da màu. Cô ấy đang ngồi ngay phía sau đây. Cô ấy bị viêm khớp và biến chứng. Cô ấy đang ngồi ngay bên cạnh Bà Bell ở đó. Cô ấy đội một chiếc mũ đen. Tôi không biết cô ấy. Nhưng, chị ơi, nếu chị tin Đức Chúa Trời theo

cách chị đã được hứa với Ngài thì chị sẽ tin Ngài, điều đó sẽ chấm dứt.

208 Bây giờ, để chị có thể biết rằng đây là Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Hàng tiếp theo, phía sau người phụ nữ, một người đàn ông đang ngồi đó với cái cổ bị đau. Nếu ông tin, thưa ông, Đức Chúa Trời sẽ làm cho ông khỏe mạnh nếu ông tin điều đó. Ông có tin điều đó không? Hãy giơ tay lên. Tôi là người lạ đối với ông, nhưng Ngài thì không.

209 Đấy, dù anh em ở đâu, chỉ cần có đức tin nơi Đức Chúa Trời. Anh em có thể vượt qua rào cản của sự không tin đó bây giờ không? Anh có thể để Đức Thánh Linh đến ngay bây giờ và tiếp quản không? Nếu anh có thể, nó có thể xảy ra.

210 Bệnh tiểu đường đó sẽ lìa khỏi anh, nếu anh tin điều đó. Hãy tiếp tục con đường của mình và vui mừng.

211 Anh nghĩ gì về điều đó? Ngài là Hoa Huệ trong Trùng, Sao Mai.

212 Nếu chị tin vào tình trạng thiếu máu đó, nó sẽ lìa khỏi chị. Chị tin điều đó không? [Chị ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Thế thì, hãy lên đường, vui mừng.

213 Chị tin không? Chúng ta hãy tin bằng cả tấm lòng.

214 Nếu chị tin, hãy đi ăn bữa tối của mình. Vết loét trong dạ dày của chị đã rời khỏi. Hãy đi, ăn, và tin.

215 Nếu anh tin, anh sẽ không phải chết. Bệnh ung thư đó đã lìa khỏi anh. Anh tin điều đó không? Hãy đi và vui mừng.

216 Bao nhiêu người tin hết lòng? Hãy đứng lên trên đôi chân của mình ngay bây giờ. Hãy đứng dậy, nhanh lên. Hãy giơ tay lên, đứng, và với Đức Chúa Trời.

217 Bây giờ, với một sự đồng lòng, hãy vượt qua mọi rào cản. Hãy tin rằng Đức Chúa Trời ở đây, và sự đau ốm và bệnh tật sẽ lìa khỏi. Mỗi người, hãy cầu nguyện theo cách riêng của mình.

218 Ôi Chúa là Đức Chúa Trời, Đấng Tạo Hóa của trời và đất, bây giờ con mang điều này đến cho Ngài, cử tọa này của dân sự. Con lên án ma quỷ. Con tuyên bố rằng Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, đang hiện diện. Nhân Danh Chúa Jêsus, xin cho mọi

tà linh nghi ngờ, sự mê tín, sự không tin, và tội lỗi, hãy ra khỏi tòa nhà này.

Hãy đi ra, hỡi Sa-tan. Ta xét xử ngươi bởi Chúa Jêsus Con Đức Chúa Trời.

²¹⁹ Mỗi người trong anh chị em đặt tay lên nhau bây giờ, và cầu nguyện cho nhau, ở mọi nơi trong tòa nhà, và Đức Chúa Trời sẽ làm cho anh chị em khỏe mạnh. Hãy tin điều đó với cả tấm lòng. Đặt tay lên nhau, bắt đầu cầu nguyện cho nhau. Chính là điều đó. Đó là cách.

²²⁰ Tất cả những ai tin rằng mình được chữa lành, hãy giơ tay lên và ngợi khen Đức Chúa Trời.

Được rồi, Anh Neville.

58-1003 Nhìn Xem Đấng Không Thấy Được
Đền tạm Branham
Jeffersonville, Indiana Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org